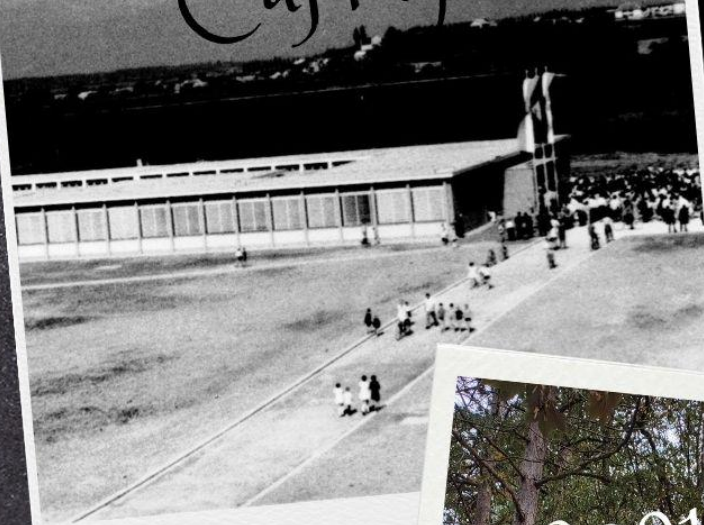
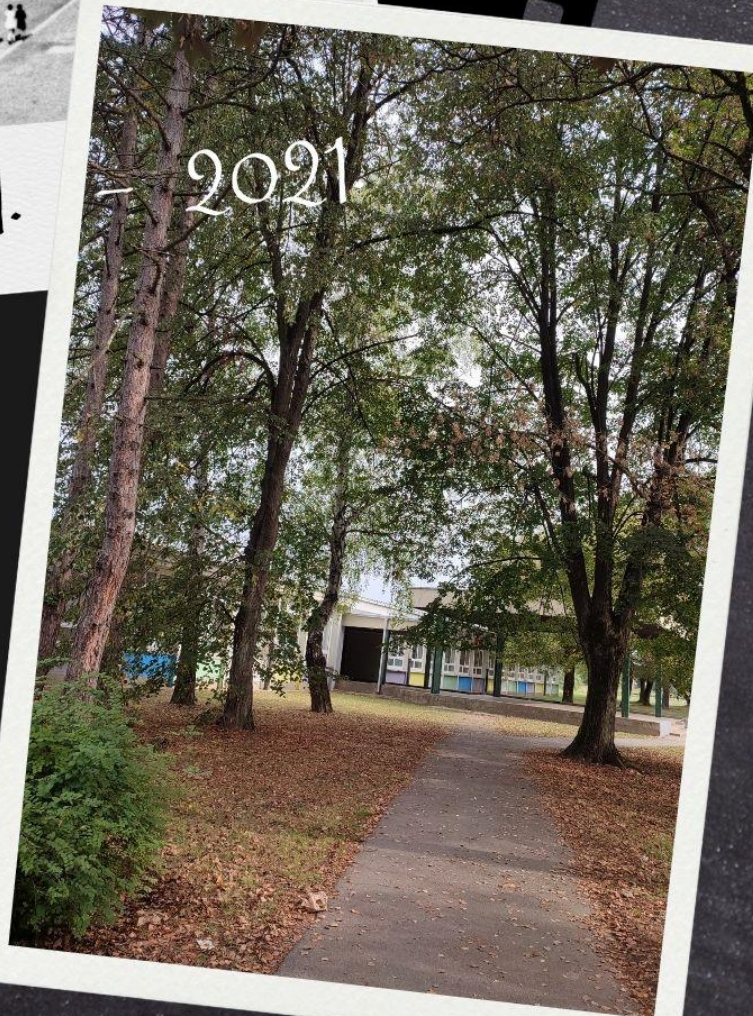

100 godina
škولstva u
Coprugu

1921.

– 2021

Izdavač: Osnovna škola „BRAĆA BOBETKO“ SISAK
Marijana Cvetkovića 24, Sisak
Sisačko – moslavačka županija

Za izdavača: Ravnateljica Karolina Čutuk, prof.

Autori: Hrvoje Drvodelić, prof. i Ivana Bušić, prof.

Glavna i odgovorna urednica: Ravnateljica Karolina Čutuk, prof.

Grafičko uređenje: Vesna Majdandžić, prof. i Karolina Čutuk, prof.

Fotografija: Karolina Čutuk, prof.

Odabir fotografija: učitelji Refika Omerćehaić, Ines Baleta, Svjetlana Bazina, Ante Krpan,
Sanja Kukurić prof., Jasminka Gerin dipl. ing.

Lektura: Sanja Kukurić, prof.

Tisak: Alfa d.d. Zagreb

Naklada: 150 primjeraka

Godina 2021.

SADRŽAJ

Predgovor	2
Sjećanje na prvu pučku školu u Capragu	3
Razvoj naselja Caprag unutar općeg razvoja grada Siska.....	5
Od osnivanja škole do kraja Drugog svjetskog rata	8
Škola u Capragu u poslijeratnom Sisku	15
Škola tijekom industrijskog rasta Siska	19
Škola u samostalnoj Hrvatskoj	54
Život i razvoj škole od 2000. do 2021.god.....	60
Pogovor	105

PREDGOVOR

Dragi čitatelji,

pred nama je Ljetopis OŠ “Braća Bobetko” Sisak koji je nastao kao rezultat istraživačkog i upornog rada nekolicine učitelja škole potaknutih idejom ravnateljice Karoline Čutuk kako bismo trajnim zapisom zabilježili 100 godina školstva u Capragu , a time i 100 godina naše škole.

Ljetopis obuhvaća povijesni pregled razvoja školstva od početaka do danas i podijeljen je na nekoliko cjelina.

Povijesni dio od početaka školstva do 2000.godine istraživao je, proučavao i osmislio naš učitelj povijesti Hrvoje Drvodelić koji je građu pronalazio u Arhivu Grada Siska, Muzeju grada Siska, a noviju povijest (od 2000. do danas) istraživala je učiteljica povijesti Ivana Bušić u Spomenicama škole i razgovorima s učiteljima. U timu su sudjelovale i učiteljice razredne nastave Refika Omerćehaić, Ines Baleta, učitelj Ante Krpan te učiteljica hrvatskog jezika Sanja Kukurić kao lektor. Naravno, dio tima čine i učiteljice informatike Jasminka Gerin i Vesna Majdandžić.

Svrha Ljetopisa je trajnim dokumentom zabilježiti povijesne mijene školstva, društva i sredine u kojoj radi naša škola, sačuvati uspomene na prošle i sadašnje generacije djelatnika i učenika te ih ostaviti u nasljeđe budućim generacijama.

Hvala svima na velikom trudu, suradnji i doprinosu u stvaranju našeg Ljetopisa i nadamo se da ćemo ga s ponosom listati i čitati i nakon obilježavanja našeg jubileja.

Sanja Kukurić, prof.

Velika Gorica, 10. rujna 2021.godine

Sjećanje na prvu pučku školu u Capragu

Prošlo je osamdeset godina. Ja, mala djevojčica iz Školske ulice, postala sam učenica prvog razreda Pučke škole Caprag. Moja je ulica i dobila ime po toj školi sagrađenoj 1921.godine. Vrijeme je prolazilo, države su se mijenjale, ali ulica je uvijek bila i ostala Školska.

Istina, nekada je to bila dugačka ulica, dosegala je sve do rijeke Kupe.

Još uvijek mi je u živom sjećanju škola - "velika zgrada s puno velikih prozora" koja je svojom visinom i veličinom odudarala od niskih kuća naše ulice. Škola se nalazila u neposrednoj blizini tvornice za preradu nafte Shell, na mjestu gdje je sada parkiralište ispred glavnog ulaza u Rafineriju nafte Sisak.

Lijevo od školske zgrade bilo je ograđeno, veliko i lijepo uređeno školsko dvorište u kojem je raslo nekoliko stabala. Pored školskog dvorišta prolazila je cesta za Sisak, približno na mjestu gdje je sada Dom Rafinerije nafte Sisak.

Na desnoj strani školske zgrade, bio je veliki školski vrt. Taj vrt sam dobro zapamtila, jer je u njemu bilo mnogo grmova slasnog ribizla. Zrele plodove brali smo mi, učenici. Tijekom branja morali smo pjevati, jer tako nismo mogli pojesti ni bobicu, što je naredio učitelj, koji na sreću, nije bio moj.

U prizemlju zgrade bile su dvije učionice, a na katu stan za učitelje.

Škola je bila četverogodišnja, a imala je dva kombinirana razreda. Učenici naše škole bila su djeca iz Školske ulice, ulice koje sada više nema, uz Kupu, kuća u blizini groblja Sv. Marije, kuća oko željezničke stanice Caprag, iz Crnca, Kanaka, Poljana, Naselja i početka Novog Pračna.

Nastava je bila cjelodnevna, a u školu smo išli i subotom. Učenici koji su stanovali blizu škole išli su kući ručati, a oni koji su stanovali dalje ručali su u školi. Meni je zbog toga uvijek bilo žao što stanujem u blizini škole.

Četvrtkom poslije podne nije bilo nastave.

Često smo za lijepog vremena imali nastavu u Park šumi Viktorovac. To je bilo posebno veselje! Tamo je bilo mjesta za učenje, ali i za igru jer se kroz igru sve lakše naučilo.

Jednom tjedno iz Siska je dolazio vjeroučitelj župnik Petar Lončarević i održavao satove vjeronauka. Svi smo ga jako voljeli, kao i on nas.

Moja se učiteljica zvala Mira Sandri, koja je za mene bila najljepša i najbolja na svijetu. Još i sada mislim da je bila posvećena svom poslu i mnogo nas naučila. Tako sam već u trećem razredu znala sve padeže, komparaciju pridjeva, bezbroj dječjih pjesmica. Na kraju školske godine svaki je razred organizirao veliku priredbu za roditelje gdje su bili igrokazi, pjevali smo, recitali (ja sam primjerice recitala dio pjesme Petra Preradovića "'Putnik"), plesali... Način na koji se naša učiteljica odnosila prema nama rezultirao je u konačnici i mojim izborom životnog zanimanja. Zbog nje sam odlučila i ja biti učiteljica.

Istina, i moja učiteljica morala je povremeno koristiti omraženu pedagošku mjeru toga vremena – šibu. Za manje prekršaje dobivali smo packe. Što je packa? Za generacije današnjeg doba neshvatljivo. To je udarac šibom po otvorenom dlanu. Koliko ćeš pacaka dobiti, ovisilo je o tome što si ili što nisi napravio. Jesi li napisao zadaću, naučio čitati, naučio pjesmicu napamet ili si, ne daj Bože, brbljao za vrijeme nastave. Teška kazna, bila je - udarci preko klupe. Kazna je bila samo za dječake koji su se međusobno potukli ili govorili nepristojne riječi. Učenik bi se sagnuo trbuhom na klupu, a učitelj ili učiteljica ga je šibom udarala po stražnjici. Obično su kažnjavani glasno vrištali. Meni ih je uvijek bilo jako žao i već tad sam mislila da to nije pravi način odgoja.

Kad je započeo Drugi svjetski rat, mi smo bili još premladi da bismo shvatili što se oko nas događa. 1942. ili 1943, počeli su prelijetati saveznički avioni. Mi školska djeca nekada ih nismo vidjeli, samo smo čuli brujanje, a brojili smo ih kada su letjeli niže. Događalo se da avioni bacaju letke ili trake staniola, a mi smo veseli, ne shvaćajući zapravo ozbiljnost situacije, trčali, hvatali ih u letu i natjecali se tko će ih više uloviti.

No 1944., čak smo i mi učenici počeli shvaćati da prelijetanje aviona nije dječja igra. Stariji su sa nama podijelili strahovanja da će saveznici sigurno bombardirati Shell, jer se u njemu proizvodio benzin za njemačku vojsku, a time da je i škola u velikoj opasnosti.

Nastava se unatoč tome i dalje odvijala, ali uz stalne uzbune. U školi smo naučili kako postupati u slučaju uzbune za zračni napad. U školi niti u blizini nije bilo skloništa, pa čim bi se oglasila sirena bježali smo što dalje od škole svako prema svojim kućama.

U proljeće 1944. bilo je prvo veliko bombardiranje Shella, a i cijelog Capraga. Na veliku sreću toga dana školska zgrada bila je prazna jer smo svi učenici škole išli na liječnički pregled u Sisak. Kad smo obavili pregled, krenuli smo kući pješice jer javnog prijevoza tada nije bilo. Negdje na sredini kupskog mosta, uplašilo nas je zavijanje sirena za zračni napad i strašna buka motora aviona bombardera. Uzbuna! Uzbuna! I što sada? Trebalo je što prije pobjeći s mosta. Bili smo uplašeni i mi i učitelji. Skloništa nije bilo. Učitelji su u panici vikali trčite kućama. Trčali smo kao bez duše i grupa nas u trenu se našla na Brzaju, gdje su nas neki ljudi sklonili u veliku betonsku cijev koja je bila ispod ceste. Tada su počele detonacije, bombe su padale na sve strane. Kada su avioni odletjeli i sve utihnulo, otrčala sam u sigurnost svoje kuće. Neki od naših školskih kolega nisu bili te sreće, jer njihove su kuće bile uz Kupu i Shell i tako su stradali. Cijeli Caprag bio je obavijen gustim crnim dimom. Svuda su oko mene ulicom izbezumljeno trčali ljudi tražeći djecu i zaklon.

Ubrzo se pronio glas da je srušen Shell, ali nama učenicima bila je puno teža i tužnija vijest da više nema naše lijepe škole.

U Školskoj ulici škola više nikada nije sagrađena. Ostala je samo uspomena na školu u imenu Školske ulice i u sjećanju još ponekog živog učenika.

Marija Pifar, rođ. Pavković

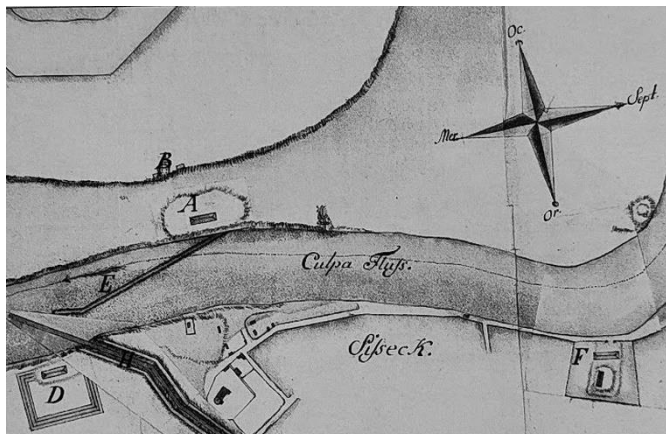
I. Razvoj naselja Caprag unutar općeg razvoja grada Siska.

Sisak je u novi vijek ušao kao vlastelinsko naselje u vlasništvu Zagrebačkog kaptola. Kroz srednji je vijek izgubio važnost koju je imao u vrijeme Rimskog Carstva, sjedište provincije i kovnica novca. Krajem 11. stoljeća osnovana je Zagrebačka biskupija te je ona zamijenila Sisačku koja je svoj kontinuitet imala još iz perioda kasne antike. Promjenom načina života, srednjovjekovnom ruralizacijom, promjenom trgovačkih putova i općenitih ekonomskih, vojnih i političkih čimbenika, Sisak je izgubio svoj središnji položaj na ovom rubnom dijelu Panonske nizine nauštrb novoosnovanog Zagreba. Do prvih godina 13. stoljeća, zagrebački Kaptol je postao vlasnikom samog Siska i okolnih mjesta. Kao vlastelinsko naselje i malo trgovište lišeno nekadašnjih gradskih funkcija dočekao je provalu Turaka na ovim prostorima. Sisačko vlastelinstvo je 1499. godine brojalo 928 podložnika, a 1578. godine ih je bilo 928.¹ Suočen se neposrednom turskom opasnošću, Zagrebački kaptol je na ušću Kupe u Savu podigao obrambeni kaštel odnosno utvrdu 1544. godine, pred kojom se odigrala slavna bitka 1593. godine. U takvom stalnom ratnom okruženju, koje je u potpunosti kočilo značajniji razvoj civilnog naselja, Sisak je ostao do velikog Bečkog rata, koji je trajao od 1683., do 1699. godine. Turska imperija je u tome ratu potisnuta južnije, u Bosnu, a Sisku je prvi put nakon više od jednog stoljeća vraćeno njegovo južno zaleđe, osiguravši mu na taj način mogućnosti razvoja kao trgovačkog i prometnog središta savske i kupske doline². Potiskivanje Turaka južno od Save je omogućilo revitalizaciju starih prometnih putova, posebice onih riječnih, a mir između Monarhije i Turskog Carstva tijekom ostatka 18. stoljeća je pomogao obnovi do tada pograničnih i dugotrajnim ratnim stanjem, opustošenih područja. Tako se Sisak u 18. stoljeću ponovno našao na sjecištu prometnih pravaca i trgovine, posebice trgovine žitom iz novostečenih plodnih krajeva Slavonije i Vojvodine prema sjevernom Jadranu. Roba se mogla Savom dopremiti do Siska gdje će se potom pretovarivati na manje brodove koji će ploviti do Karlovca i dalje Karolinskom cestom do luka na Kvarneru. Zbog unapređenja savskog i kupskog plovnog puta, u Sisak je 1762. godine došao inženjer Maksimilijan Fremaut. Njemu su Dvorsko komercijalno vijeće i Temišvarska kompanija

¹ Dr.sc. Mirela Slukan Altić. Povijesni atlas gradova II.svezak-Sisak: drugo dopunjeno izdanje. Zagreb, : Institut društvenih znanosti Ivo Pilar, Državni Arhiv u Sisku, 2012

² Isto 1, str. 52.

povjerali da vodi radove na uređenju toka Kupe i izgradnje žitnih magazina.³ Tako je Fremaut oko 1765. godine izgradio žitni magazin Temišvarske kompanije na desnoj obali Kupe,

Slika 1 Jedan od planova položaja žitnog magazina na desnoj obali Kupe. Preuzeto iz Slukan-Altić, Mirela. Povijesni atlas gradova: Sisak (drugo dopunjeno izdanje)

nasuprot tadašnjem sisačkom naselju. Revitalizacija plovnih trgovačkih putova i njihovo sve intenzivnije korištenje se odrazilo i na razvoj Siska koji sve više raste i postaje jedno od najvažnijih prometnih i trgovačkih središta sjeverozapadne Hrvatske. Izgradnja žitnog magazina Temišvarske kompanije bio je temelj za daljnju gradnju na desnoj obali Kupe koja je do tada većinom bila zanemarena i

nedovoljno iskorištena. Reformom Vojne Krajine 1769. godine, dokinuta je nadležnost Trojedne Kraljevine za Bansku krajinu koja se nalazila južno od Kupe te je ona stavljena pod izravnu upravu Dvorskog ratnog vijeća u Beču.⁴

Tako je Kupa postala granica između starog Siska i novog Vojnog Siska na desnoj obali koji se planirao graditi. Izgradnja Vojnog Siska započela je oko 1785. godine prema planu kojeg

Slika 2 Karta Civilnog i Vojnog Siska s Capragom iz prve polovice 19. stoljeća. Preuzeto iz Slukan-Altić, Mirela. Povijesni atlas gradova: Sisak (drugo dopunjeno izdanje)

su izradile krajiške vlasti.⁵ Plan je obuhvaćao gradnju južno od postojećih žitnih magazina prateći trase starih puteva prema Petrinji i kupskog obalnog puta. To su postale i dvije glavne ulice Vojnog Siska. Naselje na desnoj obali Kupe je imalo više trgovački karakter nego vojni iako je nosio takvo ime te je preuzeo ulogu posrednika između civilnog i vojnog dijela Hrvatske.

U prvoj su se polovici 19. stoljeća usporedno razvijala oba Siska zahvaljujući prometom roba na Kupi što je dovelo do porasta broja stanovnika i nove gradnje. Porast trgovine je omogućio i razvoj nekih okolnih naselja. Tako se polovicom

19. stoljeća, južno od Vojnog Siska počelo razvijati naselje Caprag.

³ Isto 1, str. 53.

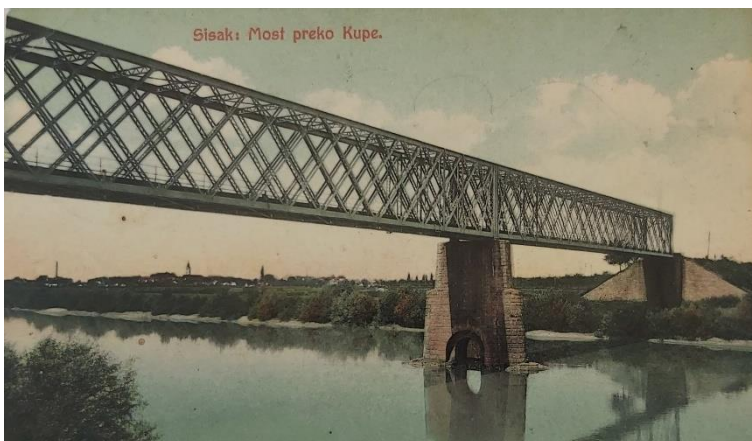
⁴ Isto 1, str. 55.

⁵ Isto 1, str. 58.

Slika 3 Katastarski plan Capraga s polovice 19. stoljeća. Preuzeto iz Slukan-Altić, Mirela. Povijesni atlas gradova: Sisak (drugo dopunjeno izdanje)

Katastarski je pripadao općini Vojni Sisak, a južno od Capraga se nalazilo veliko vojno vježbalište. Caprag je tako postajao predgrađe Vojnog Siska dodatno povezan nakon uređenja kupske obale izgradnjom današnje Lađarske ulice. Novi poticaj u razvoju Siska označava izgradnja željeznice Zidani Most-Zagreb-Sisak koja je puštena u promet 1. listopada 1862. godine.⁷ Ipak željeznica je ostala još neko vrijeme na lijevoj obali Kupe pa je Vojni Sisak počeo gospodarski zaostajati za Civilnim Siskom, a situaciju je dodatno pogoršala opća gospodarska situacija u Vojnoj Krajini. Proteklo je još desetak godina stagniranja dok 1871. godine nije razvojačen Vojni Sisak, a dvije godine kasnije i Banska krajina. Takva politička promjena je omogućila i ujedinjenje dva Siska u jedinstveni grad 11. veljače 1874. godine. To je opet bio poticaj još intenzivnijem razvoju grada pa je i željeznička pruga 1881. godine

Slika 4 Željeznički most preko Kupe

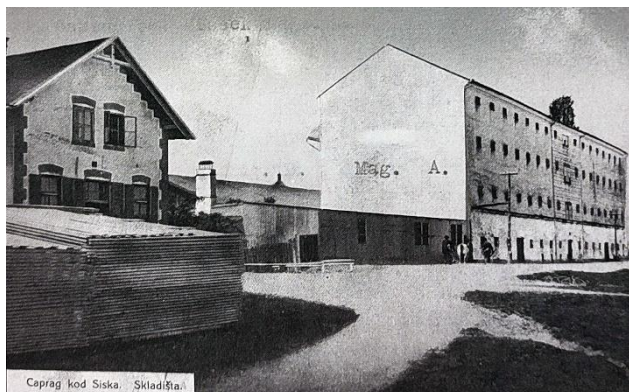
Ono je raslo ponajprije zbog obližnje skele preko Kupe i sve većeg prometa prema Vojnom Sisku. Caprag se razvijao longitudinalno od obale Kupe do Petrinjske ceste, a oko 1840. godine se izgradio cijelim tim dijelom. Tako je Caprag 1860. godine imao 25 kućnih brojeva i 186 stanovnika prema popisu stanovnika iz 1857. godine.⁶

prešla na desnu obalu Kupe, preko mosta uzvodno od Capraga, te nastavila dalje prema Sunji i Brodu. Pruga je povezala Caprag, a ostavila Novi Sisak bez bliže odnosno izravne željezničke veze. Caprag tako dobiva trgovačke funkcije koje su zaobišle Novi Sisak što je

⁶ Isto 1, str. 80.

⁷ Isto 1, str. 74.

rezultiralo gradnjom brojnih skladišta oko capraškog teretnog kolodvora, koja se početkom 20. stoljeća ujedinjuju u zajedničku tvrtku Udružena sisačko-capraška skladišta d.d.⁸ Otvorena

Slika 5 Skladišta u Capragu početkom 20. stoljeća. Preuzeto iz Slukan-Altić, Mirela. Povijesni atlas gradova: Sisak (drugo dopunjeno izdanje)

vlasnik više pilana i paropilana širom Austro-Ugarske Monarhije. On je 1914. godine kupio već spomenutu pilanu u Capragu kraj kolodvora, belgijskih vlasnika Lamarche – Mercier koja je bila osnovana 1896. godine.⁹ Mavro Moritz Drach je bio češki veletrgovac i industrijalac. Nakon studija na Trgovačkoj akademiji u Beču, naslijedio je očevo poduzeće koje se bavilo

Slika 6 Plan industrijskih pogona u Capragu. Preuzeto iz Slukan-Altić, Mirela. Povijesni atlas gradova: Sisak (drugo dopunjeno izdanje)

trgovinom drveta. Razvojem industrije u Hrvatskoj početkom 20. stoljeća, potražnja za drvom i drvnom građom je bila sve veća i tako je Drach proširio posao u Sisku i Zagrebu, a kasnije i u Virovitici, dok je središnjica bila u Beču. Drach je bio Čeh i njegova tvrtka sukladno političkim i društvenim okolnostima poslije rata nije

je i pilana u vlasništvu Alberta Lamarchea iz Belgije, 1896. godine koja je imala za svoje potrebe i industrijski kolosijek što je bio samo početak industrijskog razvoja Capraga.

II. Od osnivanja škole do kraja Drugog svjetskog rata

Početak školstva u sisačkom predgrađu Caprag vežemo uz Mavru Dracha, gospodarstvenika iz Češke koji je bio

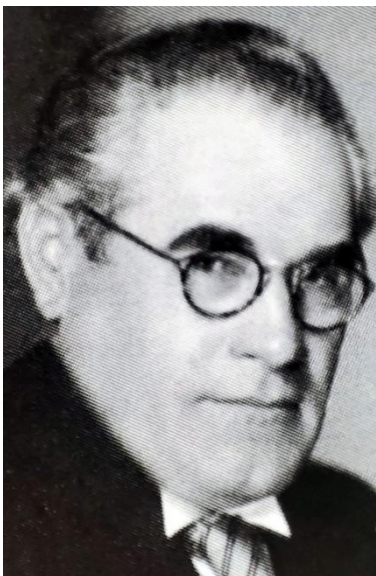
vlasnik više pilana i paropilana širom Austro-Ugarske Monarhije. On je 1914. godine kupio već spomenutu pilanu u Capragu kraj kolodvora, belgijskih vlasnika Lamarche – Mercier koja je bila osnovana 1896. godine.⁹ Mavro Moritz Drach je bio češki veletrgovac i industrijalac. Nakon studija na Trgovačkoj akademiji u Beču, naslijedio je očevo poduzeće koje se bavilo trgovinom drveta. Razvojem industrije u Hrvatskoj početkom 20. stoljeća, potražnja za drvom i drvnom građom je bila sve veća i tako je Drach proširio posao u Sisku i Zagrebu, a kasnije i u Virovitici, dok je središnjica bila u Beču. Drach je bio Čeh i njegova tvrtka sukladno političkim i društvenim okolnostima poslije rata nije

bila nacionalizirana pošto su Kraljevina SHS i Čehoslovačka bile u političkom savezu poznatom kao Mala Antanta pod

⁸ Isto 1, str. 92.

⁹ Đurđa Zorko, Jasminka Jagačić-Borić. Sisački biografski leksikon, Sisak: Narodna knjižnica i čitaonica Sisak, 2006.

razvoja pilane, no već nakon kraja rata dolazi do novog rasta proizvodnje, a samim time i povećanja broja radnika koji je rastao do broja 1500. U to je vrijeme bila jedna od najvećih industrijskih građevina u gradu sa svojim proizvodnim, skladišnim i stambenim prostorima. Mavro Drach se zbog velikog povećanja radnika, a samim time i stanovnika na području Capraga, odlučio za izgradnju škole za djecu svojih radnika. Do tada su djeca iz Capraga polazila školu u Novom Sisku koja je bila smještena u neprikladnoj i skućenoj zgradi. Tvrtka Mavre Dracha, Industrija drva Caprag je tada uputila ponudu Gradskoj općini Sisak kako će o svom trošku izgraditi školsku zgradu i stanove za učitelje u Capragu.¹⁰ Zauzvrat je tražila da joj gradska općina ustupi zemljište na Petrinjskoj cesti za izgradnju radničkih stanova.

Slika 7 Mijo Popović

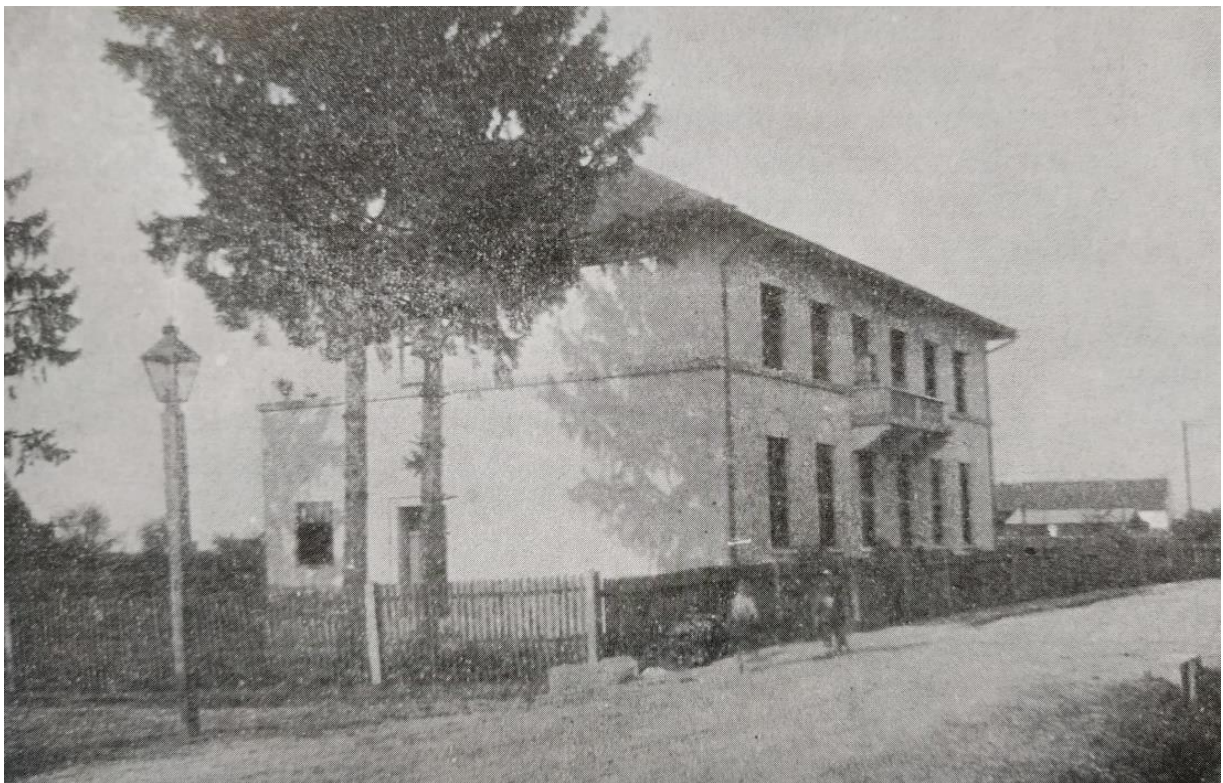
Dogovor je brzo postignut te je odlukom Ministarstva za prosvjetu i vjeru, broj 26.070., 1921. godine osnovana Niža pučka škola u Capragu, a time i Školska općina Caprag. Školska općina je obuhvaćala Caprag, Poljane i dio Pračna koji su do tada bili dio Školske općine Sisak. U isto vrijeme započela je izgradnja moderne školske zgrade u današnjoj Školskoj ulici. Nova zgrada je imala dvije učionice i dva učiteljska stana. Pored zgrade su izgrađene i pomoćne prostorije s potrebnim gospodarskim objektima. Zgradu je izgradio sisački građevinski poduzetnik i kasniji gradonačelnik

Mijo Popović u trošku od 1.600 000 kruna odnosno 500 000 dinara dok je trošak gospodarskih pomoćnih prostorija i namještaja iznosio 175 000 kruna. Zgrada je građena tijekom 1920. i 1921. godine te je ustupljena školi 8. listopada dok je sama nastava počela 17. listopada 1921. godine. Škola je počela sa radom za vrijeme gradonačelnika Aleksandra Valentekovića dok su u svečanom školskom povjerenstvu bili Otto Heinrich, tadašnji upravitelj Drvne industrije Caprag, dr. David Ekstein, gradski liječnik, Rikard Rupčić, zamjenik gradonačelnika, Joso Uzelac, gradski zastupnik, Viktor Vukelić, gradski zastupnik, Mijo Popović, Milan Popović, a kao gost bio je još i nazočan Geza Fischlein, nadzornik kolodvora u Capragu. Možemo zaključiti, proučavajući povijesne dokumente, kako je glavni inicijator za osnivanje i gradnju škole bio Otto Heinrich.

Gradonačelnik Aleksandar Valenteković doselio se u Sisak 1906. godine kada je otvorio i svoj odvjetnički ured. U svojoj je političkoj karijeri podupirao saborskog zastupnika Grgu

¹⁰ Božena Kraguljac. 220 godina škola u Sisku, Sisak: Gradski muzej Sisak, 2001.

Tuškana. Gradonačelnikom je postao tijekom Prvog svjetskog rata, 30. studenog 1916. godine te je ostao gradonačelnikom u dva mandata, do kolovoza 1924. godine.¹¹ Organizirao je opskrbu grada tijekom i odmah nakon rata, a za vrijeme njegove vladavine uređeno je i otvoreno novo Sajmište, Gimnazija te obnovljena Munjara.

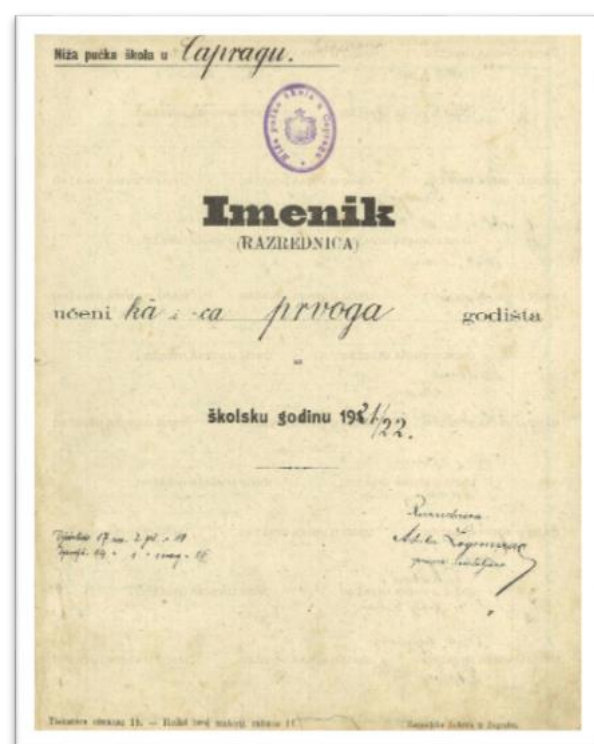
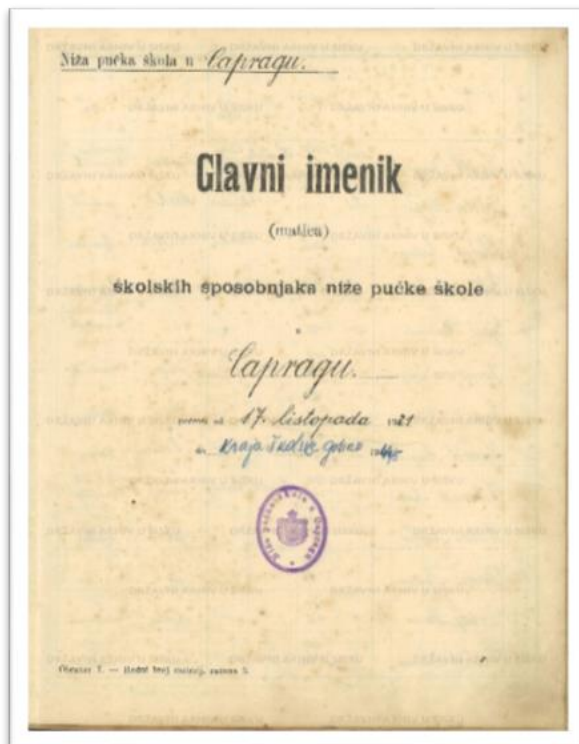

Slika 8 Zgrada Niže pučke škole u Capragu. Preuzeto iz: Božena Kraguljac: 220 godina škola u Sisku.

Graditelj škole je bio već spomenuti sisački građevinski poduzetnik Mijo Popović. Popović je izgradio cijeli jedan niz prepoznatljivih građevina u Sisku kao što su zgrada Hrvatskog trgovačkog doma u Kranjčevićевой ulici, potom zgradu Kotarske oblasti u Rimskoj ulici - današnja Gradska vijećnica, zatim Gimnaziju te Vilu Mira i Vilu Popović na Zagrebačkoj cesti. Gradonačelnikom je imenovan od strane Banske uprave u Zagrebu, 8. ožujka 1937. godine, a prestao je biti gradonačelnikom 13. rujna 1939. godine.¹²

¹¹ Isto 2, str. 332.

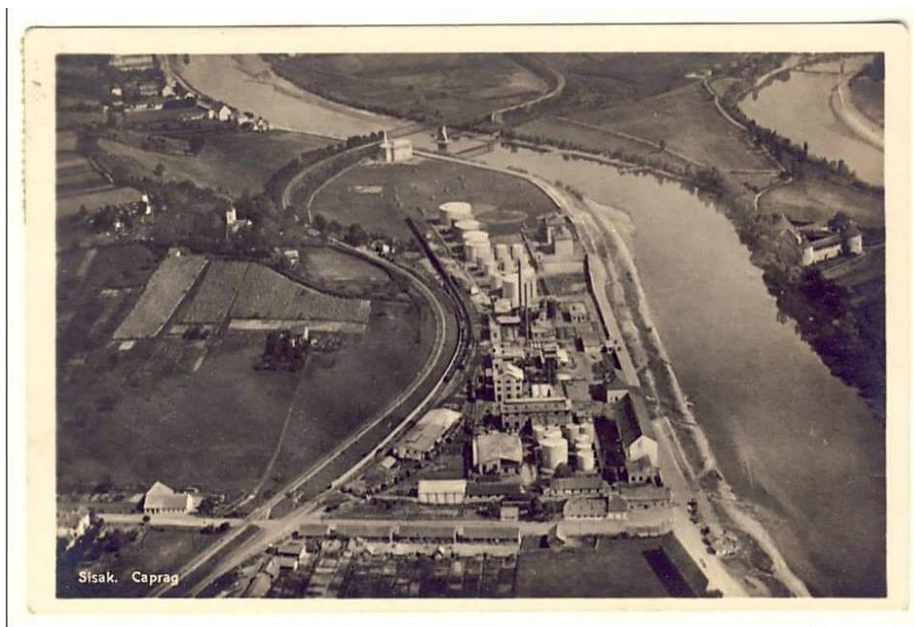
¹² Isto 2, str. 256.

Prvi učitelji u novoosnovanoj školi bili su Đuro Logomerac i njegova supruga Adela Logomerac koji su za tu potrebu premješteni iz škole u Selima. Na početku je škola imala dva odjeljenja s 50 učenika. Đuro Logomerac je osim učiteljskog posla obnašao i posao upravitelja škole. Bračni se par Logomerac u školi zadržao do 1924. godine kada je premješten u Sisak, a na njihovo mjesto je došao učitelj Franjo Sekalec iz Male Gorice te Jelka Šišinački koja je bila upravo iz Capragu. Učitelj Franjo Sekalec nije se dugo zadržao u Capragu te je 1926. godine premješten u Ludinu, a na njegovo mjesto je došao Josip Ivšić. Učitelji Šišinački i Ivšić zadržat će se u Capragu do Drugog svjetskog rata te će biti zaslužni za rad, poboljšanja i uspjehe same škole. Osim same inicijative za osnivanjem škole, Industrija drva Caprag, odnosno njezin upravitelj Otto Heinrich, je i nakon početka rada nastavio pomagati i opremiti školu. Čini se da mu je izrazito važno bilo da novoosnovana škola prosperira na zadovoljstvo lokalne zajednice koja se tada ubrzano počela razvijati i jačati. O toj činjenici govore i zapisi kako je Heinrich osobno opremio neke školske prostorije kao i da je učiteljima poklanjao razne potrepštine od hrane, pribora i odjeće.

Škola je u početku nosila naziv Niža pučka škola u Capragu, a tijekom 1920.-tih naziv je službeno promijenjen u Državna osnovna škola u Sisak Capragu. Zakonski okvir u kojem je djelovala škola tijekom Kraljevine SHS, odnosno Kraljevine Jugoslavije, definiran je Zakonom o narodnim školama od 5. prosinca 1929. godine te izmjenama tog zakona iz 1931.

godine.¹³ To je bilo vrijeme čvrste diktature kralja Aleksandra Karađorđevića koja je uvedena u siječnju 1929. godine. Školski sustav je bio u potpunosti unificiran, no pozitivno je što je uvedena obvezna osmogodišnja osnovna školska obveza koja se trebala ostvariti putem besplatnih „narodnih škola“. Pojam narodnih škola je uglavnom obuhvaćao četverogodišnju osnovnu školu i četiri razreda više narodne škole. U stvarnosti se školska obveza svodila na prva četiri razreda osnovne škole u kojoj su se učenici opismenjivali i pripremali za primarna i sekundarna zanimanja poljoprivrednika, zanatstva i slično. Deklarativno i po zakonu su nakon četiri razreda učenici nastavljali ili mogli nastaviti školovanje u višoj narodnoj školi, no Kraljevina Jugoslavija nije imala sredstava za školske zgrade, učitelje i nastavnike, a u stvari niti želje da djeca nastavljaju školovanje nakon prva četiri razreda. Tako je velik broj djece ostajao na nižim razinama obrazovanja bez stvarne mogućnosti ispunjavanja osmogodišnjeg obrazovanja, a posebno porazna je bila činjenica kako je školske godine 1939./1940., samo 55,8 posto djece od 7 do 14 godina u Hrvatskoj uopće polazilo i tu nižu narodnu školu.¹⁴

Slika 9 Caprag s rastućom rafinerijom prije Drugog svjetskog rata

Škola je u međuratnom periodu rasla i prosperirala, a pogotovo nakon osnivanja Anglo-jugoslavenskog petrolejskog društva 1921. godine, koje 1923. godine u Capragu gradi skladišta za naftu, a potom 1927. godine stavlja u pogon i rafineriju nafte pod nazivom Shell d.d. Sisak. Caprag u tom periodu doživljava ekonomski napredak, do tada neviden u vlastitoj povijesti, što rezultira povećanjem radnika, stanovnika, a time i učenika u sisačkim školama.

¹³ Dragutin Franković. Povijest školstva i pedagogije u Hrvatskoj. Zagreb: Pedagoško-književni zbor, 1958.

¹⁴ Isto, str. 186.

DRACH
 Veleobrt drva d. d.
ZAGREB
 GAJEVA UL. 35
 UPRAVA: CAPRAG-SISAK

Podružnice i pilane: CAPRAG, VIROVITICA
 Tvornica furnira: CAPRAG
 Brzjavni naslovi: DRACH SISAK
 DRACH VIROVITICA
 DRVODRACH ZAGREB
 Brzglasni brojevi: SISAK br. 41
 VIROVITICA br. 15
 ZAGREB br. 25-402

Proizvodi svekoliko tehničko drvo
 od svih plemenitih vrsta tvrdog dr-
 veta, kao i furnira u svim tehničkim
 varijacijama

Ulje **SHELL**
 Mast **SHELL**
 vode u kakvoći

HRVATSKI SHELL D. D.
ZAGREB
RAFINERIJA
CAPRAG

Slika 10 Reklamni oglasi poduzeća iz Capraga. Preuzeto iz Slukan-Altić, Mirela. Povijesni atlas gradova: Sisak (drugo dopunjeno izdanje)

1938. godine, gradi se Talionica Caprag u vlasništvu Rudarskog udruženja talionice Caprag u krajnjem južnom dijelu naselja, koja počinje raditi 1939. godine. Niža pučka škola u Capragu ima sve više učenika, a zaslugom Josipa Ivšića uređuje se i školski okoliš. Tako je 1926. godine zasađeno više od pedeset stabala jabuka, krušaka i šljiva u školskom dvorištu. Broj učenika je rastao i dolazi do brojke preko stotinu polaznika u godinama pred Drugi svjetski rat.

Dugogodišnji ravnatelj Josip Ivšić, zbog zdravstvenih razloga, odlazi u mirovinu 1939. godine te upravljanje školom preuzima učiteljica Jelka Šišinački. U isto vrijeme, rad u školi započinju učiteljice Jagica Marković i Nada Teslić dok učitelj Josip Asić dolazi 1940. godine. Vihor Drugog svjetskog rata je tada zahvatio Europu, a kada je u travnju 1941. godine zahvatio i bivšu Kraljevinu Jugoslaviju u školi su se počele događati promjene na loše. Uspostavom NDH-a učiteljica Šišinački nije odgovarala novim vlastima te je smijenjena s mjesta upraviteljice škole, a upravu je preuzeo Josip Asić. Škola je dobila naziv Državna mješovita pučka škola Caprag. Prema dostupnim dokumentima, učitelj Asić je bio pobornik i pristalica ideja koje su se provodile u NDH-a pa se i u svom upravljanju školom držao iste ideologije. Tako je evidentiran njegov dopis Ustaškom redarstvu tijekom 1943. godine u kojem prokazuje kolege i učenike kao antidržavne čimbenike optužujući ih za ne

pozdravljanje ustaškim pozdravom i za izrugivanje lika Ante Pavelića. U takvim teškim vremenima škola je imala prvi duži prekid u odvijanju nastave u listopadu 1941. godine kada su se unutar školske zgrade smjestile njemačke vojne jedinice. Kako su ratne godine prolazile, takvih situacija je bilo sve više i možemo zaključiti kako se nastava nakon 1942. godine nije odvijala u normalnim uvjetima. Utjecaj rata na školu je doživio vrhunac 14. lipnja 1944. godine kada je prilikom savezničkog bombardiranja Rafinerije teško bila oštećena i škola te se u njoj nastava više nije mogla održavati. Rafinerija Shell Caprag bombardirana je u sklopu operacija savezničke Združene bombarderske ofenzive. Ovaj plan predviđao je koordinirane napade bombardera 8. američke zračne armije iz baza u Velikoj Britaniji i bombardera 15. američke zračne armije iz baza u južnoj Italiji. Plan je odredio i ciljeve u Njemačkoj i okupiranim dijelovima Evrope, rangirajući ih po strategijskoj važnosti za njemačku vojnu industriju. Jedan od ciljeva treće grupe bila je i Shellova rafinerija u Capragu u njemačkim rukama. Iako je rafinerija bila relativno malena u odnosu na tadašnje evropske, proizvodnja i količina uskladištenih naftnih derivata bila je dosta velika, pa tako i njena strateška važnost. Zadatak bombardiranja rafinerije dobile su dvije bombarderske grupe 15. američke zračne armije, koju su bombarderima B 24 Liberator, u dva vala sa visine od 5 800 – 6 850 metara, bacili 81 tonu bombi od 250 kg i 79 tona bombi od 125 kg.

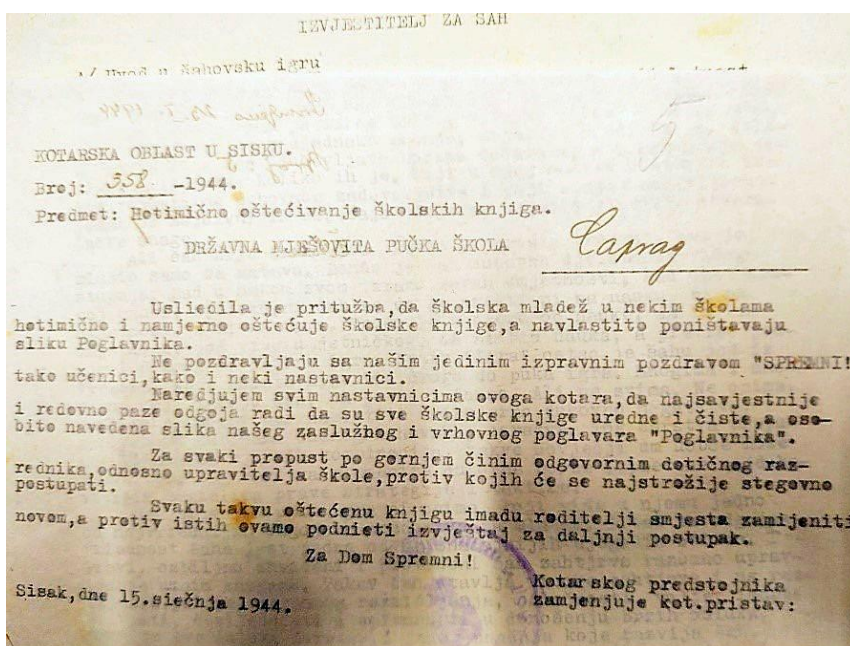

Slika 11 Bombardiranje Rafinerije. Preuzeto iz Slukan-Altić, Mirela. Povijesni atlas gradova: Sisak (drugo dopunjeno izdanje)

Slika 12 Bombardiranje Rafinerije. Preuzeto iz Slukan-Altić, Mirela. Povijesni atlas gradova: Sisak (drugo dopunjeno izdanje)

Podaci Ministarstva oružanih snaga NDH navode da je 14. lipnja 1944. godine u tri vala u vremenu od 10:45 do 11:05 bombardiran Caprag razornim i zapaljivim bombama, pri čemu je trećina predgrađa Galdovo razoreno. Direktan pogodak dobila je zgrada uprave poduzeća.

Uništeno je između 75% i 90% preradbenih i skladišnih kapaciteta. Bilo je još bombardiranja rafinerije, ali ne u takvom obimu. Rafinerija Caprag nije se oporavila od šteta zadobivenih u ovom napadu do obnove nakon rata. Osim rafinerije, do kraja rata su bile jako

Slika 13 Izvještaji događaja u školi tijekom NDH-a oštećene i Talionica Caprag kao i Pilana Drach, koja je izgorjela.¹⁵

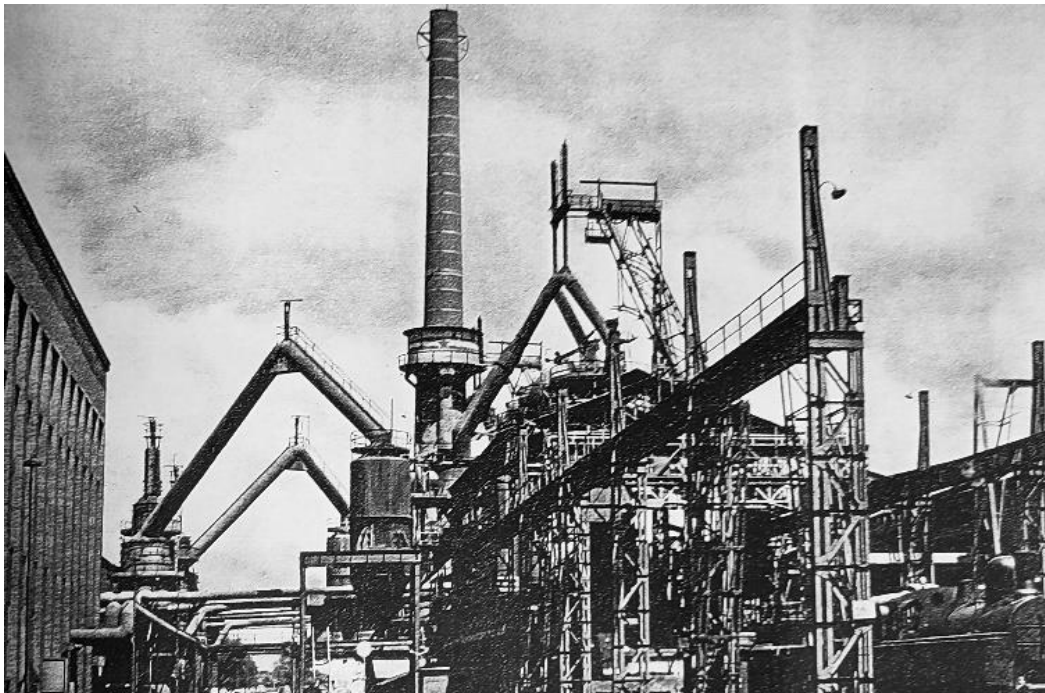
III. Škola u Capragu u poslijeratnom Sisku

Do kraja rata, nastava se uz česte prekide održavala u privatnoj kući Nikole Mirilovića u Petrinjskoj ulici 158. Rat je završio početkom svibnja 1945. godine, a kuća Nikole Mirilovića više nije bila prikladna jer se nalazila daleko od samog naselja Caprag, a i vlasnik se istom

¹⁵ Slukan Altić, Mirela (bilj 1.), str. 113.

koristio za potrebe gostionice koju je imao. Stoga se nastava počinje održavati u zgradi Luke Pavelića gdje se do tada nalazila trgovina i skladište. Nova lokacija se nalazila puno bliže bivšoj zgradi škole i samom naselju Caprag te je kao takva bila dobro zamjensko rješenje. Vlasnik zgrade Luka Pavelić se prema dostupnoj dokumentaciji na kraju rata pridružio ustaškim i njemačkim snagama u povlačenju te mu je zbog toga imovina bila konfiscirana od strane nove vlasti. Prostor se sastojao od trgovine, skladišta i tri male sobice stoga su od tih prostorija napravljene dvije učionice i dva prostrana stana za nove učitelje.

Novi učitelji u školi, neposredno nakon kraja rata, bili su Marija Sladović i Ljubica Jurić dok se bivši upravitelj Asić više ne spominje u školskim dokumentima, a vršiteljicu dužnosti upravitelja škole je preuzela upravo Marija Sladović 27. svibnja 1945. godine. Period neposredno nakon završetka rata obilježile su stalne i česte promjene, tako su se brzo mijenjali i učitelji u školi u Capragu te se do 1948. godine izmijenilo više učitelja među kojima su bili Dara Oreščanin, Mijo Šimunović, Šišinački Maca, Ivanek Ana i Rakasović Zlata koja je također bila upraviteljica. Škola je 1949. godine brojala 140 učenika u više kombiniranih odjeljenja, a radilo se u izrazito skućenim i neadekvatnim uvjetima. Situacija se dodatno pogoršala kad se počela proširivati Rafinerija nafte 1948. godine. Tada je uklonjena već porušena i derutna stara zgrada škole te materijal od rušenja upotrijebili za izgradnju prostorija u rafineriji. Sljedeće ljeto je u planu osiguranja rafinerije došla vojska u prostorije gdje je bila škola te ponovno dolazi do prekida nastave u Capragu, a učenici su išli u školu u Sisak Novi.

Slika 14 Željezara Sisak

Ipak, bio je to početak nezapamćenog industrijskog razvoja grada Siska, a posebice Capraga u kojem su bila smještena dva najvažnija industrijska postrojenja u gradu. Prvim poslijeratnim petogodišnjim planom SR Hrvatske Rafinerija i Željezara su bili označeni kao nosioci razvoja te su se snažno počeli razvijati i širiti. Samim time dolazi do značajnog doseljavanja novog stanovništva s Banije, Korduna i Zapadne Bosne u Sisak. Tako su i problemi nepostojanja škole na području Capraga bili brzo riješeni kada je Rafinerija izgradila nove zgrade za svoje radnike u naselju Podjarak, a prizemlje jedne od zgrada je uredila kao novu školsku lokaciju s dvije učionice, dva učiteljska stana i malom kuhinjom. Broj školskih obveznika se svakim danom sve više povećavao tako da su u školu došle raditi još dvije učiteljice, a škola je iz dvorazredne pretvorena u četverorazrednu školu. Tad se nastava počela odvijati u tri smjene. Osim rada u školi, učitelji i nastavni kadar je imao i druge obveze u prvim godinama nakon rata. To se prvenstveno odnosi na opismenjavanje odraslih osoba i suzbijanje nepismenosti. Tu praksu su komunističke vlasti uvele još tijekom rata, a nakon kraja rata kampanja se još više pojačala. Tako su učiteljice Rakasović i Šišinački do 1948. godine redovito održavale satove opismenjavanja i rada s analfabetima u sklopu tadašnjih radnih akcija čišćenja ruševina, kopanja kanala i gradnje cesta. Na tim akcijama je uglavnom radilo ruralno stanovništvo koje je dolazilo u Sisak i većina ih je bila analfabeta.

Slika 15 Zgrade u Podjarku u kojima je bila smještena škola. Preuzeto iz Slukan-Altić, Mirela. Povijesni atlas gradova: Sisak (drugo dopunjeno izdanje)

Smještaj škole u novo izgrađenu zgradu u Podjarku se u konačnici pokazalo kao veoma kratkotrajno rješenje. Razlog tome je bio ponajprije golem priljev stanovništva na područje Capraga, koji 1953. godine broji 1656 žitelja.¹⁶ Ta brojka je podrazumijevala i povećanje broja školskih obveznika. Prvo je uz zgradu u Podjarku otvoreno dislocirano odjeljenje škole unutar samog kruga pilane, odnosno tada Drvno-industrijskog poduzeća Brezovica, no ubrzo se cijela škola iz Podjarka seli u krug pilane u jednu stambenu zgradu. Uvjeti su se za održavanje nastave, suprotno očekivanjima, dodatno pogoršali jer je škola tu zgradu dijelila s radnicima pilane uključujući i zajedničke toalete. Stalno premještanje škole s jedne lokacije na drugu pratila je i promjena u učiteljskom kadru i popunjavanje istog. Tijekom ovog perioda upravu škole je vodila Zlata Rakasović koju je zamijenila na toj poziciji Marija Rebrović, no 1956. godine i ona odlazi ubrzo u drugu školu te upraviteljica škole postaje Štefanija Marković. Svi spomenuti upravitelji škole su se susretali s istim problemima neadekvatnog i skućenog prostora za školu, velikog priljeva novih školskih obveznika i nepresušne potrebe za novim učiteljskim kadrom. O kojem broju novih učenika je riječ dovoljno govori činjenica kako se ponovno tražilo rješenje za školsku zgradu te je tadašnja DIP Brezovica ustupila cijelu stambenu zgradu za školu u Capragu. Zgrada je preuređena te je stvoreno osam učionica, jedno spremište i kancelarija. Škola je do 1957. godine bila osnovna četverogodišnja škola dok od 1958. godine, sukladno reformama novog saveznog Općeg zakona o školstvu, postaje osmogodišnja osnovna škola sa 16 odjeljenja, od toga 11 nižih i 5 viših. Škola je postala centralna, a nju su polazili školski obveznici iz Crnca, Pračna i Sisak Predgrađa odnosno Capraga. Postavši 1958. godine osmogodišnja škola, povećao se broj nastavnog kadra na 20 učitelja i nastavnika uz tajnika škole te dvije čistačice. Učenika je bilo 692. U ovih prvih desetak godina poslije rata, škola u Capragu je uistinu prošla težak i neizvjestan put. Nebrojeno puta se selila uz stalne probleme s deficitom učiteljskog kadra, promjenama u

¹⁶ Slukan Altić, *Mirela (bilj 1.)*, str. 120.

Slika 16 Zgrada škole krajem 1950.-tih

upravljanju i uz nezapamćeno povećanje broja učenika. Ipak škola je izdržala sve nedaće tog vremena te polako prosperirala prateći razvoj naselja Caprag.

IV. Škola tijekom industrijskog rasta Siska

Krajem 1950.-tih godina većina se stanova u Sisku gradila na Viktorovcu i Brzaju što je bio rezultat planiranja same Rafinerije i Željezare. Željezara do tog perioda nije gradila puno stanova pošto je bila usmjerena na izgradnju svoje tvornice, no na prijelazu u 60.-te godine 20. stoljeća dolazi do masovne stanogradnje u blizini same tvornice. Tako je u periodu od 1955. do 1985. godine, Željezara izgradila 2424 stana u svom naselju¹⁷.

Reformom školstva krajem 1950.-tih godina, od škole se počelo tražiti više osim samog opismenjavanja i stjecanja osnovnih vještina za polaznike. Posebno se to odnosilo na tjelesni i glazbeni odgoj učenika. Željezara Sisak opremila je školu 1958. godine rekvizitima i opremom za provođenje tjelesnog odgoja, a dopustila je i organizaciju treninga i vježbanja u prostorima tvornice. Stoga je osnovano Učeničko fiskulturno društvo i u njemu više sekcija kao što su atletska, odbojkaška i nogometna, a u školi je osnovana i organizacija Crvenog križa.

Slike 17, 18 Bazen u Capragu

¹⁷ Zdenko Braičić. Razvoj metalurgije i njezin utjecaj na urbanu preobrazbu i stambenu izgradnju Siska. Geoadria, 10/2, 2005., str. 211-228.

stadion Metalac

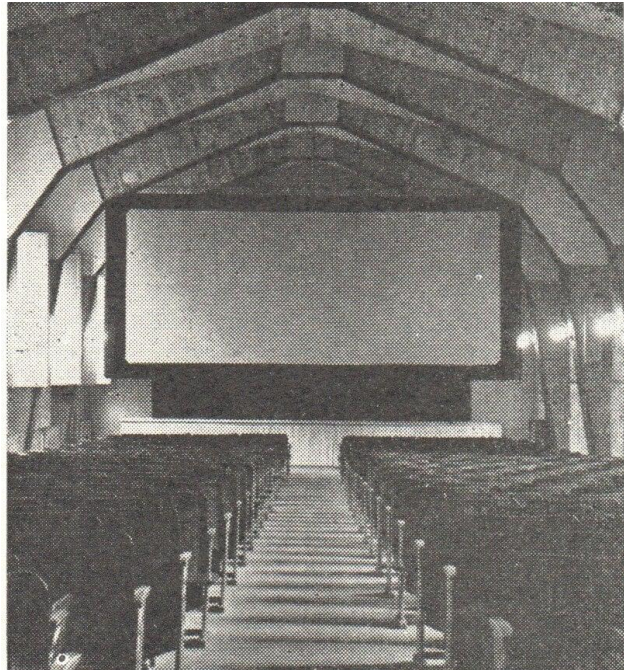

Slika 19, 20 Novo naselje u blizini tvornice Željezara

Škola je tako rasla i iz godine u godinu pa su školske godine 1959./1960., u njoj radila 24 učitelja, nastavnika i profesora. Početkom 1960. godine, u Pračnu i Crncu su osnovane područne škole, a iste te godine škola prvi put samostalno stvara pravilnik škole. Grad Sisak se razvijao i pojavila se potreba za gradnjom i osnivanjem novih škola. 1960. godine počela je raditi Osnovna škola „Bratstva i jedinstva“ na Viktorovcu čime je dio učenika, ali i nastavnog kadra preseljen u školu u gradskoj četvrti Viktorovac.

Bez obzira na osnivanje novih škola, škola u Capragu je nastavila rasti te je školske godine 1960./1961., imala 814 učenika te još 46 učenika u područnoj školi u Crncu i 68 učenika u područnoj školi u Pračnu. Na školi su, uz upraviteljicu Štefaniju Marković, radila 24 učitelja te tajnik škole i dvije čistačice. Osim opisanih problema bilo je i poteškoća u proračunu i financiranju škole. Tako je za 1963. godinu, Društveni fond za školstvo odredio 28 milijuna dinara te je za normalno funkcioniranje bilo potrebno još minimalno 2 milijuna dinara što je u konačnici namaknuto raznim donacijama i molbama. Početkom 1960.-tih u školi su organizirane i standardne organizacije kakve su bile organizirane i u ostatku Jugoslavije kao što su Pionirska i Omladinska organizacija koje su imale zadatak organiziranja obilježavanja državnih praznika i značajnih datuma kao i održavanje higijene u školskoj zgradi i školskog vanjskog okoliša.

Slika 21 Kinodvorana za radnike Željezare

Slika 22 Školski zbor s učiteljicom Marija Marinčić

Slika 23 Učenici s učiteljicom Mirjanom Janić 1957. godine

Slika 24 Dramska sekcija škole

Uz ove dvije opće organizacije, u školi su utemeljene i sekcije u sklopu slobodnih aktivnosti. To su folklorna, literarna, dramska, novinarska i pjevački zbor. Najviše se istaknula literarna sekcija koja je tijekom 1962. godine pripremala radio emisiju za Radio Zagreb. Sve ove sekcije su pokazivale svoj rad i napredak na javnim manifestacijama i raznim događajima u općini Sisak. Rad literarne skupine, a i samih učitelja se možda najbolje vidio u broju od 957 prodanih primjeraka mjesečnih časopisa specijaliziranih za mlade kao što su *Radost*, *Kekec*, *Galeb*, *Priroda*, *Vesela sveska*, *Matematičko-fizički list*, *Male novine*, *Nasmijane novine* i *Modra lasta*.

Školska godina 1962./1963. je važna pošto je Nastavničko vijeće odredilo 10. lipanj kao datum koji će se slaviti kao Dan škole. Datum je povezan s aktivnošću braće Bobetko tijekom Drugog svjetskog rata u organizaciji ustanka u Posavini, a škola je dobila i novo ime Osnovna škola „Braća Bobetko“.

Slika 25 Braća Bobetko tijekom Drugog svjetskog rata

Braća Bobetko su bili aktivni sudionici NOB-a te su tijekom rata i poginuli. Najstariji od braće, Mijo Bobetko je rođen 1912. godine u Crncu. Tijekom mladosti je izučio bravarski zanat i potom se zaposlio u obližnjoj rafineriji. 1935. godine je postao član Komunističke partije Jugoslavije te je sudjelovao u mnogim sindikalnim i komunističkim akcijama. U kolovozu 1941. godine se priključuje Prvom partizanskom odredu te s njima odlazi na područje Banije gdje organizira jačanje partizanske borbe. Poginuo je kao zapovjednik partizanske brigade Matija Gubec u sukobu s ustaškom

postrojbom u mjestu Žitomir nedaleko od Marije Bistrice u ožujku 1944. godine.¹⁸ Srednji brat Mirko Dragan Maga Bobetko rodio se 1916. godine te se poslije škole zaposlio u Drachovoj pilani. U svojim ranim dvadesetim godinama pristupa SKOJ-u i ubrzo i KPJ-u, 1938. godine, a organizirao je i KPJ ogranak među radnicima Talionice Caprag. Rat je proveo kao član Prvog partizanskog odreda na Baniji, Posavini i Moslavini. Poginuo je pred kraj samoga rata u proljeće 1945. godine.¹⁹ Treći od braće Bobetko, Mate Bobetko, rođen je 1921. godine, također u Crncu. KPJ je pristupio tijekom rata, a umro je nakon mučenja od strane ustaša koji su ga kao zapovjednika voda zarobili u selu Mečenčani 1942. godine.²⁰

Dan škole je bio obilježen svečanošću na igralištu Metalac uz sudjelovanje učenika, učitelja, nastavnika i ostalog građanstva. Sljedeće je školske godine upisano 1066 učenika u školu koji su bili raspoređeni u 30 odjeljenja. Takav broj učenika je zahtijevao velike organizacijske sposobnosti uprave škole na čelu s profesoricom Živkom Ljubojević, zamjenikom direktorice Draženom Cvitkovićem te tajnicima škole Milom Lalićem i Dušankom Sekulić. Nastava je bila organizirana u tri smjene u 9 učionica: šesti, sedmi i osmi razredi imali su nastavu ujutro, treći i četvrti razredi poslijepodne, a prvi, drugi i peti razredi u međusmjeni. Takva je organizacija nastave trajala do 15. prosinca 1963. godine, kada je nakon višekratnih i uzastopnih molbi uprave škole montirana dodatna baraka s 4 učionice. Građevinski materijal za baraku je donirala Željezara Sisak, a samu su montažu, odnosno gradnju, izvršili radnici Rafinerije.

Slika 26 Učiteljica Mirjana Janić 1975. godine ispred barake sa razredom 3.a

¹⁸ Ivica Šustić. Spomenici revolucionarnog radničkog pokreta, NOB-a i socijalističke revolucije na području općine Sisak. Sisak: Muzej Sisak, 1982.

¹⁹ Šustić, Ivica (bilj. 6.), str. 28.

²⁰ Isto 6, str. 29.

Slika 27, 28, 29 Učenci ispred barake

Na proljeće, 1964. godine, učenici su od petog do osmog razreda imali nastavu ujutro, a učenici drugog, trećeg i četvrtog razreda poslijepodne. Jedino je prvi razred ostao u međusmjenu. Proširenje školskog prostora kao i opremanje škole nastavnim pomagalicama, rekvizitima i opremom rezultirao je uspjehom učenika, njih je 93 posto uspješno završilo godinu što je bio bolji rezultat nego prethodnih godina.

Slika 30 Školski KUD na stadionu Metalac prilikom obilježavanja dana škole

Slika 31 Učenici gimnastičke sekcije na stadionu Metalac prilikom obilježavanja dana škole

Slika 32 Školski KUD na stadionu Metalac

Škola je, svjesna svoje uloge u društvenom životu naselja Caprag, počela organizirati tribine za roditelje čija djeca pohađaju školu. Na tribinama su bila održavana mnoga predavanja od strane liječnika, pravnika, sociologa, psihologa i prosvjetnih radnika. Teme nekih predavanja su bile; *Psihologija učenja i organizacija radnog dana, Zašto moje dijete ne uči, Higijenske i kulturne navike učenika, Obiteljske prilike učenika, Moje buduće zanimanje*. Škola je, iste te godine, počela s razrednim ekskurzijama izvan Siska u svrhu što boljeg upoznavanja vlastite zemlje.

Slika 33, 34 Učenici ispred barake s učiteljicom Dizdarević Ramzijom

U jesen, 1964. godine, direktorica Živka Ljubojević odlazi s mjesta direktorice, a nasljeđuje ju nastavnik Mile Borković. Školsku godinu škola započinje sa 1145 učenika raspoređenih u 35 odjeljenja u matičnoj školi te dodatnih 95 učenika u područnoj školi Pračno i 98 učenika u područnoj školi Crnac. Bez obzira na montažu barake s četiri učionice, povećan broj učenika je iziskivao opet nastavu u tri smjene, a i školski je sat bio skraćen na 40 minuta. U takvim je

uvjetima uspješnost odgojno-obrazovnog rada bila upitna kao i opći napredak škole i zajednice. Tako je nakon godina poteškoća u održavanju nastave u neadekvatnim uvjetima, općina Sisak na svečanoj sjednici 22. lipnja 1965. godine, donijela odluku o gradnji Školskog centra „Braća Bobetko“ u Sisku koji je uključivao zgradu osnovne škole i školsku zgradu za srednju školu metalnog usmjerenja. Financiranje gradnje školskog centra su omogućila Željezara Sisak i Rafinerija dijelom svojih prihoda kao i građani Siska vlastitim doprinosima. O neodgodivosti gradnje nove škole govori činjenica kako je sljedeće školske godine upisano 1415 učenika, odnosno tri nova odjeljenja za koja nije bilo mjesta u školi te su smještene u adaptirane prostore unutar tvornice Željezara. Radovi su počeli 5. rujna 1965. godine te je velikom svečanošću otvoreno gradilište. Gradilište je otvorio tadašnji predsjednik općine Sisak, Ivica Čačić, a govore su održali još general Janko Bobetko te Vinko Čapković.

Slika 35 General Janko Bobetko

General Janko Bobetko je bio jedini preživjeli od braće Bobetko koji su sudjelovali u Drugom svjetskom ratu iako je tri puta bio teško ranjavan. Rođen 10. siječnja 1919. godine u Crncu, u Sisku je pohađao gimnaziju, a nakon toga je upisao Veterinarski fakultet u Zagrebu. Godine 1938. postaje član Komunističke partije Hrvatske, a 1941. godine je sudjelovao u pripremi ustanka u svom kraju i počecima Narodno oslobodilačke borbe. Po završetku rata i nakon oporavka od posljedica ranjavanja, ostao je u aktivnoj službi Jugoslavenske armije. Obavljao

je razne političke i vojne dužnosti nakon rata dok nije bio isključen iz Saveza komunista Jugoslavije i umirovljen u činu general potpukovnika 1972. godine zbog aktivnog sudjelovanja u Hrvatskom proljeću.²¹

Na kraju svečanosti otvaranja, Kata Bobetko, majka poginule braće i narodnih heroja Mije, Mate i Mirka-Dragana Bobetka, položila je Povelju o izgradnji škole u temelj zgrade.

²¹ Zorko, Jagačić - Borić, (bilj.2.), str. 28.

Slika 36 Kata Bobetko polaže povelju škole u kamen temeljac

Slika 37 Kata Bobetko presijeca traku prilikom otvaranja gradilišta

Školski centar „ Braća Bobetko“ projektirao je Arhitektonski-projektzni zavod Tušek iz Zagreba, a samu je gradnju izveo graditeljski pogon Željezare Sisak „Gradnja“.

Gradnja škole je trajala godinu dana te je na svečanosti 4. rujna 1966., nova školska zgrada otvorena. Simboličnim presijecanjem trake otvorila ju je Kata Bobetko uz govor Norberta Vebera tadašnjeg direktora Željezare Sisak. Otvaranje nove školske zgrade u prisustvu Norberta Vebera je činjenica koja dokazuje kako je tada Željezara Sisak bila glavni pokretač, planer i financijer svih infrastrukturnih, obrazovnih, sportskih i komunalnih sadržaja u ovom dijelu Siska. Veber je bio dugogodišnji direktor

Željezare Sisak za čijeg je upravljanja tvornica dosegla svoje najveće gospodarske uspjehe i kapacitete kao i utjecaj na razvoj Siska i okolice. Rođen je u slovenskoj obitelji u Trstu te je prije Drugog svjetskog rata radio u mnogim mjestima Kraljevine Jugoslavije. Bio je član Komunističke partije Jugoslavije od 1937. godine, a sudjelovao je u antifašističkom pokretu. Na mjesto generalnog direktora Željezare dolazi 1958. godine i na toj poziciji ostaje do kraja života 1974. godine.

Slika 38 Učenci i građani na svečanosti otvaranja radova

Slika 39 Norbert Veber s učenicima škole

Nova je školska zgrada omogućila normalno odvijanje odgojno-obrazovnog rada što se vidjelo u boljem uspjehu učenika tijekom školske godine. Također je omogućila više prostora za izvannastavne sadržaje i programe, a povećao se i broj nastavnika i pomoćnog osoblja. Škola je uz nove nastavnike i učitelje zaposlila Radojku Barković kao knjižničarku te Božidara Miloša kao školskog pedagoga.

Slika 40 Gradnja nove škole

Slika 41 Nova zgrada škole

Slika 42 Nova zgrada škole

Slika 43 Pogled na novu školsku zgrade iz stana u tvorničkom naselju

Slika 44 Učenci na nastavi u novim moderno opremljenim učionicama

Slika 45 Moderno opremljene učionice u novoj školi

Slika 46 Nastava tjelesnog odgoja ispred ulaza u školu

Slika 47 Posjet Djeda Mraza učenicima u novoj zgradi

Slika 48 Odlazak na zimske praznike

Slika 49 Priredba za najmlađe učenike za kraj prvog polugodišta

Krajem 1960.-tih, Željezara Sisak i Rafinerija bile su na vrhuncu te su zapošljavale na tisuće radnika. Uz tvornice je nicalo i novo radničko naselje Caprag u kojem su se svake građevinske sezone gradile nove zgrade za nove stanovnike i radnike. Radničko naselje je bilo najsuvremenije u cijeloj bivšoj Jugoslaviji s naprednom infrastrukturom kojom se nisu mogli pohvaliti ni veliki gradovi kao što su Beograd i Zagreb. Na primjer, 92 posto svih stanova u naselju je imalo centralno grijanje dok je u samom Sisku, gdje je također bila pojačana stanogradnja, taj postotak iznosio 47 posto.²² Krajolik i okoliš naselja bili su osmišljeni da u potpunosti zadovoljavaju sve potrebe radnika i stanovnika pa je tako naselje imalo stadion „Metalac“ otvoren 1958. godine, bazen, kino dvoranu, sportsku dvoranu, robnu kuću, igrališta, vrtić, kuglanu i mnoge druge sadržaje koji su do tada na ovim područjima bili nezamislivi. Rast naselja se, naravno, odrazio i na broj učenika u školi. Tako je, bez obzira na izgrađenu novu zgradu škole, u funkciji ostala baraka sa svoje četiri učionice za niže razrede i tamo se nastava odvijala u tri smjene. Niži razredi su također koristili i tri učionice u novoj zgradi dok su preostalih 11 učionica koristili učenici viših razreda u dvije smjene. Godinom za godinom povećavao se broj razrednih odjeljenja. U jesen 1968. godine, škola je imala 43 odjeljenja u matičnoj školi i 5 razrednih odjeljenja u područnim školama. Takav rast učenika nije bio vidljiv samo u školi „Braća Bobetko“ već u cijelom Sisku. Prema planovima za

²² Brajčić, Zdenko, (bilj. 5.), str. 211. - 228.

razvoj grada Siska u periodu za 1966.-1970., bila je predviđena gradnja pet novih osnovnoškolskih objekata, no sredstva su tada bila usmjerena u drugim smjerovima pa do gradnje nije došlo.

Slika 50 Školski centar "Braća Bobetko" s osnovnom i srednjom školom

Značaj odvijanja odgojno-obrazovnog rada u adekvatnim i opremljenim prostorima se na primjeru škole „Braća Bobetko“ odmah vidio u uspjehu učenika na raznim natjecanjima. Tako su se, školske godine 1968./1969., učenici natjecali na republičkoj razini iz matematike, biologije i kemije te ostvarili iznadprosječne rezultate. Poseban rezultat je ostvario učenik Stojaković koji je na republičkoj razini osvojio drugo mjesto iz kemije. Ovi rezultati uz rezultate sad već mnogih školskih sekcija kao što su Mladi tehničari, Mladi cvjećari i KUD, svrstali su školu među četiri najbolje na razini općine. Iste te godine se pristupilo otklanjanju nekih nedostataka u planiranju i izgradnji nove školske zgrade pa je doprinosom Željezare Sisak izvršena rekonstrukcija sanitarnih čvorova, vodovoda i rasvjete u školi. Na prijelazu desetljeća, Osnovnu školu „Braća Bobetko“ polazilo je 1613 učenika te je takav stalni rast učenika i razrednih odjeljenja iz godine u godinu postala činjenica na koju se treba računati svake nove školske godine. Modernu školu su počeli posjećivati i znameniti književnici kao što su Gustav Krklec i Vesna Parun koji su čitali i družili se s učenicima, nastavnim osobljem i građanstvom u školi. Pred kraj 1969. godine, odnosno 20. prosinca, otkrivene su biste braće Bobetko po kojima je nazvana škola. Biste su rad kipara Slavka Šoše koji je napravio mnoge spomenike vezane za NOB u Sisku i okolici.

Slika 51 Biste braće Bobetko, rad kipara Slavka Šoš, postavljene između srednje škole i osnovne škole

Osim što se uređivala i nadograđivala zgrada matične škole, radili su se i radovi na zgradama područnih škola. Pred početak školske godine 1971./1972., izvršena je obnova područne škole u Novom Pračnu. Izvršena je izolacija zidova, ugrađeni novi prozori, postavljeni parketi te postavljena nova fasada. Troškovi su iznosili 140 tisuća tadašnjih dinara. Tijekom obnove zgrade područne škole pronađen je zanimljiv povijesni artefakt. Radnici su otkrili ploču u ulaznim vratima zgrade s natpisom rimske numeracije MDCCXXV što bi bila 1725. godina. Možemo samo pretpostaviti kako je ploča označavala godinu gradnje te zgrade, a nepažnjom radnika je ploča s natpisom bila razbijena i uništena. Škola se do ovog perioda opremila i tadašnjim najmodernijim audiovizualnim nastavnim pomagalicama te se nastavni proces osuvremenio što se odmah vidjelo na rezultatima rada ukupne škole pošto je osvojila prvo mjesto vrednovanja rada na razini općine Sisak. Posebno se počela isticati literarna sekcija škole pod vodstvom nastavnice Ane Đurić koja je redovito organizirala posjete književnika kao na primjer Branka Ćopića i starog gosta Gustava Krkleca. Uvažene pisce i književnike je pozdravila članica literarne sekcije, učenica Dara Rožina.

Slika 52 Gustav Krklec i Branko Čopić u društvu ravnatelja Borkovića i učenika literarne sekcije prilikom posjete školi

Modernost i naprednost škole su primijetili i na republičkoj razini pa je školske godine 1972./1973. godine, škola „Braća Bobetko“, uvrštena u eksperimentalne institucije u sklopu uvođenja Novog općeg nastavnog plana i programa koji je trebao biti uveden na saveznoj razini u školskoj godini 1975./1976. To se prvenstveno odnosilo na uvođenje sata razredne zajednice kojim se nastojala poboljšati odgojna komponenta odgojno-obrazovnog rada u školama. Sukladno tome, u školi su se snimale pojedine odgojne situacije u razredu tijekom nastave, a škola se također opremila i tada novim nastavnim sredstvom- filmom te je nabavila 68 filmova odgojnog i obrazovnog sadržaja. Školu su nastavili posjećivati poznati književnici među kojima je najznačajniji gost bio Dragutin Tadijanović. Uz poznate književnike školu su posjetili na Dan škole, 10. lipnja 1973., učenici i nastavnici prijateljske Osnovne škole „Herta Turz“ iz Karlovca, odnosno današnje OŠ „Banija“.

Slika 53 Profesor Šarec s hrvaiima OŠ "Braća Bobetko" u novoj sportskoj dvorani "Brezovica 1941."

Slika 54 Dio školskog kolektiva krajem 1970.-tih

U školskoj godini 1973./1974., škola je nastavila s uvođenjem najmodernijih nastavnih metoda u odgojno-obrazovnom radu. Tako je u drugom polugodištu za učenike viših razreda počela nastava po specijaliziranim učionicama koje su bile opremljene odgovarajućim nastavnim sredstvima i pomagalicama. Bio je to početak kabinetske nastave koja je i danas u mnogim drugim školama neostvariva. Osim spomenutog najmodernijeg pristupa nastavi, škola je počela ostvarivati i zapažene sportske rezultate. Tako je odbojkaška sekcija osvojila te godine prvo mjesto na školskom prvenstvu Socijalističke Republike Hrvatske.

Vodstvo škole i nastavni kadar se tijekom školske godine 1974./1975., suočilo s novim izazovom. Tada se prvi put u školu upisao veći broj romske djece iz Capraških Poljana koji su bili školski obveznici Osnovne škole „Braća Bobetko“. Upisano je 12 učenika Roma u prvi razred, a uspješno je razred završio jedan učenik. Kao osnovni razlog slabog uspjeha romske populacije, navodi se nepohađanje same nastave. Shvaćajući, kako rješavanje navedenog problema iziskuje uključenost šire zajednice i viših instanci, ravnatelj Borković je o poteškoćama izvijestio Skupštinu općine Sisak te Zavod za unapređenje osnovnog obrazovanja u Zagrebu.

Slika 55 Ravnatelj Ranko Grubješić s nagrađenim učenicima prilikom obilježavanja Dana škole

Polovicom 1970.-tih, odbojkaška je sekcija škole ostvarivala iznimne rezultate. Tako je muška ekipa ponovila uspjeh iz prethodnih godina te u školskoj godini 1975./1976. ponovno

postala prvak na republičkoj razini. Na republičkoj razini se natjecala i ženska odbojkaška ekipa kao i učenici iz predmeta kemije, matematike i tehničkog u sklopu školskog republičkog natjecanja „Nauka mladima“.

Slika 56 Ravnatelj Grubješić na proslavi Dana škole

U novo je desetljeće Osnovna škola „Braća Bobetko“ ušla s osvježenom upravom i osvježenim nastavnim kadrom, no i s novim i nekim starim izazovima pred sobom. Ranka Grubješića, koji je bio direktor škole od 1976. do 1979. godine, najprije je kao vršitelj dužnosti zamijenio Jovo Vlatković da bi od 1. siječnja 1980. godine, dužnost direktora škole preuzeo Milan Radišević.

U brojkama je te školske godine situacija izgledala ovako: matičnu školu je pohađalo 1283 učenika raspoređenih u 43 razredna odjela te 72 učenika u 3 razredna odjela u područnoj školi u Novom Pračnu i 22 učenika u 2 razredna odjela u područnoj školi u Crncu. Na školi je bilo zaposleno 25 nastavnika i učitelja u razrednoj nastavi, 34 nastavnika i učitelja u predmetnoj nastavi, u školskoj knjižnici 2 nastavnika, jedan pedagog, u administraciji 3 zaposlenika te 15 radnika zaposlenih u kuhinji i na poslovima održavanja škole.

Najteži je problem škole bio uvijek aktualni nedostatak učeničkog prostora. Izračunom se došlo do brojke od 0,87 metara kvadratnih prostora po jednom učeniku. Nedostatak prostora

za nastavu tjelesnog odgoja riješen je izgradnjom sportske dvorane „Brezovica 41“ koja je izgrađena 1978. godine.

Slika 57 Učenici s učiteljicom Biserkom Srećković na

Slika 58 Pogled na željezarsko naselje 1975. godine

Ranijih su godina bili napravljeni planovi za izgradnju novog školskog centra u naselju Ivan Gošnjak, odnosno današnje Naselje, koji bi uključivali i sportsku dvoranu, no zbog financijskih poteškoća se od tog plana odustalo 1979. godine. Umjesto izgradnje novog školskog centra počinje se planirati dogradnja postojeće Osnovne škole „Braća Bobetko“. Planirana je površina dogradnje škole u iznosu od 1320 kvadratnih metara s 8 novih učionica, 4 kabineta i dodatnog prostora. Do izgradnje tog dijela, dio nastave osnovne škole se održavao u 5 učionica susjednog Srednjoškolskog centra za metalce Sisak u poslijepodnevnoj smjeni. Posebne poteškoće u izvođenju nastave su postojale u područnoj školi u Crncu gdje je zgrada bila stara i higijenski uvjeti nisu bili zadovoljavajući. Također su učenici te područne škole, nakon završetka četvrtog razreda, pješačili do matične škole što je udaljenost od gotovo 5 kilometara u jednom pravcu. U područnoj školi Novo Pračno je također došlo do organizacijskih poteškoća. Učenici te škole su nakon završenog četvrtog razreda polazili više razrede u Osnovnoj školi „I. R. Siđo“ u Sisku u četvrti Vrbina, današnja Osnovna škola Ivana Kukuljevića. Takva situacija je dovodila do nesporazuma i poteškoća jer su učenici mijenjali školu na polovici svog osnovnoškolskog obrazovanja. Prijedlogom općine Sisak za racionalizacijom škola na području općine, došlo se do zaključka kako Područnu školu Novo Pračno treba odvojiti od Osnovne škole „Braća Bobetko“ te ju pripojiti Osnovnoj školi „Bratstvo i jedinstvo“ odnosno današnjoj Osnovnoj školi Viktorovac. Za učenike područne škole u Crncu je škola planirala organizirati prijevoz učenika do matične škole te zatvaranje dotrajale zgrade, no roditelji nisu prihvatili taj prijedlog.

Slika 59 Zgrada škole u periodu gradnje dvorane "Brezovica 1941"

Dogradnji škole se pristupilo 21. kolovoza 1980. godine. Projektnu dokumentaciju je izradio Arhitektonski projektni zavod Zagreb sa sjedištem u Petrinjskoj ulici 7. Organizaciju i nadzor radova je preuzela OOUR za konzalting i nadzor Metalurškog kombinata "Željezara Sisak". Investitor dogradnje škole je bila Samoupravna interesna zajednica odgoja i obrazovanja općine Sisak i sama Osnovna škola „Braća Bobetko“. Izvođač radova je bila Građevinska radna organizacija „Graditelj“ Sisak.

Stoga je školska godina 1980./1981. počela uz mnogo poteškoća pošto se nastava odvijala uz samo gradilište. Glavni ulaz u školsku zgradu je privremeno bio zatvoren, a učenici su ulazili na pomoćni jugozapadni ulaz. Radovi na novom dijelu škole trebali su biti završeni u veljači 1981. godine, no došlo je do odgađanja tog roka i čitava je školska godina protekla u iščekivanju završetka radova.

Novi dio školske zgrade svečano je otvoren 5. rujna 1981. godine. On je sadržavao ukupno 8 učionica, od toga dvije potpuno opremljene za nastavu kemije i fizike, 4 kabineta između učionica, 2 ureda za stručnu službu, arhivski prostor i zbornicu za predmetnu nastavu. Svaka učionica ima uvedenu vodu te se radilo o najmodernijim školskim prostorima u Hrvatskoj. Namještaj za nove učionice nabavljen je sredstvima škole uz kreditno zaduženje od tvrtke „Slovenijales“ Lesna industrija Kočevje. Spoj novog dijela škole sa starijim dijelom je uspješno riješen proširenjem ulaza i na sjevernoj i južnoj strani školske zgrade. Građevinski trenutak je iskorišten i za poboljšavanje uvjeta u starom dijelu zgrade pa je tako na određenim dijelovima zamijenjen stari krov, uređeno je više kabineta, učionica za likovni odgoj je dobila vodu, napravljen je fotografski laboratoriji, a školskoj čitaonici je pronađen veći i prikladniji prostor. Dodatno je preuređena školska kuhinja koja je dobila i plinski priključak. Te školske godine u školu je upisano šest odjela prvih razreda, a za jedan od njih, odnosno 1F je po prvi put organizirana cjelodnevna nastava u školi kako bi se pružila pomoć zaposlenim roditeljima. Problemi u organizaciji i provođenju nastave u dvije područne škole je riješen tijekom školske godine 1982./1983. Područna škola „Novo Pračno“ je racionalizacijom mreže škola na razini općine Sisak od 1. siječnja 1983. godine prestala biti dio Osnovne škole „Braća Bobetko“ te je priključena Osnovnoj školi „Bratstvo i jedinstvo“ u sisačkom naselju Viktorovac. Time je smanjen pritisak novih školskih obveznika u školi „Braća Bobetko“ što je omogućilo lakši i kvalitetniji odgojno-obrazovni rad. Na jesen 1982. godine u područnoj školi Crnac nije bilo upisa novih učenika u prvi razred stoga je u dogovoru s roditeljima i članovima mjesne zajednice dogovoreno kako će se stvoriti jedno kombinirano odjeljenje drugog i trećeg razreda s ukupno 13 učenika dok će učenicima četvrtog, ali i viših razreda biti organiziran

prijevoz do matične škole. Isto tako će se prevoziti i učenici Romi iz Capraških Poljana koji zbog udaljenosti nisu redovito pohađali nastavu u matičnoj školi. Autobusi će dolaziti dva puta dnevno u Crnac i Capraške Poljane, a ukupno je bilo učenika putnika 21 iz Crnca te 14 učenika iz Capraških Poljana. Škola je dobivanjem novog prostora i reorganizacijom na višim razinama omogućila učenicima još veću uključenost u programe slobodnih aktivnosti i ueničke organizacije. Tako je uz već postojeće organizacije poput Saveza Pionira, Saveza organizacija Savez izviđača s izviđačkim ueničkim odredom „Brezovica 1941“ pod vodstvom učitelja Branka Cvetnića. Izviđači su primali i uključivali sve veći broj učenika te je Savez izviđača organizirao izlete i logorovanja što je znatno doprinosilo jačanju odgojnih utjecaja škole.

Slika 60 Logorovanje Slana 1984. godine

Slika 61 Izviđači s učiteljem Brankom Cvetnićem

Slika 62 Jedno od izviđačkih logorovanja

Slika 63 Izviđači prilikom proslave Dana škole

Slika 64 Izviđački logor učenika škole Osnovne škole "Braća Bobetko"

Zakonskim izmjenama tijekom 1983. godine, došlo je do pomicanja maksimalnog broja učenika po razrednom odjelu za 10 posto. Tako je Osnovna škola „Braća Bobetko“ u novu školsku godinu krenula sa 14 učenika manje, no i za dva razredna odjeljenja manje, odnosno s prethodnih 46 odjeljenja je smanjeno na 44. Tako je prosjek po odjelu bio 29,11 učenika. Bez obzira na ove probleme škola je nastavila s nizom aktivnosti na društveno-kulturnom i sportsko-rekreacijskom polju. Tako je organizirano zimovanje za 120 učenika, organiziran je zimski tečaj za učenike Saveza izviđača, realizirana je terenska nastava u Biogradu za učenike četvrtih razreda, organizirano je ljetovanje u Zaostrugu za 45 učenika te je Savez izviđača organizirao još i logorovanje pod nazivom „Slana 1984“ za 43 člana izviđača. Na kraju školske godine od 1267 učenika, uspješno je godinu završilo 1243 učenika dok ih je 9 upućeno na razredne ispite u jesenskom roku te samo jedan učenik iste nije položio. 18 učenika je upućeno na ponavljanje razreda.

Slika 65 Zimovanje

Slika 66 Nastava u novom dijelu škole

Slika 67 Uređivanje jednog od unutrašnjih dvorišta škole

Tijekom 1980.-tih, Željezara Sisak i Rafinerija nisu imale potrebe za dodatnim zapošljavanjem velikog broja radnika kao što je to bio slučaj u prethodnim desetljećima. Isto tako se stanogradnja u naselju Caprag usporila pošto je velik dio naselja već bio izgrađen, a pojačana stanogradnja se odvijala u drugim dijelovima općine Sisak. Te činjenice su dovele do stabilizacije broja učenika u Osnovnoj školi „Braća Bobetko“, a kasnije i do blagog pada učenika. Tako je školske godine 1986./1987. upisano 1316 učenika, a sljedeće školske godine 1266 učenika. U ovom periodu se u sve većem broju u školu upisuju i učenici Romi, no odmah su primjetne i poteškoće. Ravnatelj Radišević navodi kako velik broj učenika iz romske populacije brzo napušta školu te je nisu redovito pohađali, a razlog tomu navodi teške životne uvjete, neznanje hrvatskog jezika i skitalačku tradiciju načina života. Mnoge političke, društvene i radne organizacije na području općine Sisak ponudile su svoju pomoć u rješavanju opisanih problema kroz darivanje udžbenika, odjeće, dodatne ishrane u školi. Pojačao se i stručni tim škole koji se sad sastojao od 2 pedagoga, socijalnog radnika, defektologa, psihologa i direktora škole kako bi se adekvatno pristupilo poteškoćama u školi.

Osvremenjivanje nastavnog procesa se nastavilo pa su tako učionice kemije i fizike bile opremljene modernim nastavnim sredstvima i pomagalicama što je omogućilo praktične i grupne metode i oblike rada u tim predmetima. Škola je zbog svoje opremljenosti bila domaćin većini stručnih aktiva na razini općine Sisak. Posebno se vidio uspjeh u radu pojedinih učeničkih organizacija, odnosno, najbolje je rezultate imao izviđački odred „Brezovica 1941.“, koji je postao nositelj izviđačkih aktivnosti na području Siska te je postojao sve značajniji po svojim rezultatima i na republičkoj razini. Najveće zasluge za takve uspjehe izviđača imaju učitelj Cvetnić i učiteljice Refika Omerćehaić, Branka Kraljević i Ljerka Tomić.

Slika 68 Nogomet ispred škole

Slika 69 Dramska sekcija škole 1980.-tih

Slika 70 Rukometna ekipa škole s učiteljem Darkom Kodrićem 1988. godine

U zadnje dvije školske godine 1980.-tih škola je pokrenula dodatne investicije u svrhu unapređenja nastave na području jezika, prirodnih predmeta i tehničke kulture. Tako je

razrađen plan za preuređenje školske knjižnice i čitaonice u Bibliotetsko-informacijski centar škole za koji je pripremljen poseban prostor. Planirano je da se BiC sastoji od spremišta knjiga na policama kvadrature 75 metara kvadratnih, prostora informatičke građe za nastavnike od 16 metara kvadratnih, prostora za audio-vizualnu opremu i računala od 14 metara kvadratnih te učionice za informatiku od 58 kvadratnih metara, opremljene s 14 računala za nastavu učenika. Škola je raspolagala s fondom knjižnične građe od ukupno 14973 komada i to 9110 lektira, 2595 stručno-znanstvene i popularne literature te 3268 priručnika za nastavnike. Uz knjižničnu će građu u BiC-u biti dostupno i preko 50 dječjih listova, stručnih časopisa, tjednih i dnevnih novina. Škola također ima 847 raznih element filmova, dijafilmova i video kazeta uz 30 gramofonskih ploča. Od opreme za prikazivanje audio-vizualnog sadržaja škola koristi 3 epiprojektora, 9 kazetofona, 8 dijaprojektora, 5 projektor za element filmove, 10 grafoskopa, 5 gramofona, 3 magnetofona, 8 TV uređaja, 3 kinoprojektora, 2 videorekordera, aparat za kopiranje, PC računalo za potrebe BiC-a i 14 računala tipa „Orao“. Projektu dokumentaciju za BiC je napravio „Školski servis“ iz Zagreba koji su i isporučili dio namještaja te računala. Pri formiranju informatičke učionice i za obuku nastavnika, stručnu pomoć je pružio Računalni centar MK „Željezara“ Sisak. Projekt BiC-a je financiran sredstvima škole, sredstvima SIZ-a odgoja i osnovnog obrazovanja Sisak te doprinosima MK „Željezare“ Sisak. Projekt BiC je završen krajem 1989. godine.

U novo je desetljeće Osnovna škola „Braća Bobetko“ ušla s promjenama u upravi. Tako je nova školska godina 1990./1991. počela pod ravnateljstvom Marice Radojčić koja je zamijenila Milana Radiševića. Škola je brojala 1116 učenika u matičnoj školi te 27 učenika u područnoj školi što je bio nastavak trenda blagoga smanjenja broja učenika. Zaposleno je bilo 55 učitelja, 4 stručna suradnika od toga samo pedagog na punom radnom vremenu dok su psiholog, defektolog i socijalni radnik radili na više škola. U administraciji su bili zaposleni tajnik i dva djelatnika, a na održavanju i u kuhinji su bili zaposlena dva domara, dvije kuharice i jedanaest čistačica. U školi je djelovala ukupno 31 učenička grupa slobodnih aktivnosti, a učenici su sudjelovali na školskim, općinskim, regionalnim i republičkim natjecanjima. Posebne uspjehe su ostvarili učenici likovne grupe osvojenim prvim mjestom na općinskom natjecanju dok su odbojkaška muška i ženska ekipa osvojile prva mjesta na regionalnom natjecanju, a kros ekipa drugo i treće mjesto na općinskoj razini. Posebno su se istaknuli i informatičari koji su se natjecali na republičkoj razini. Te godine je dan škole proslavljen u dvorani Kina Željezara uz prisustvo generala Janka Bobetka.

V. Škola u samostalnoj Hrvatskoj

S obzirom na rastuće napetosti i prijetnje oružanim sukobom prema samostalnoj Republici Hrvatskoj mnogi su mogli pretpostaviti da sljedeća školska godina neće biti kao sve one prethodne. Tijekom 1990. i 1991. godina proširila se pobuna srpskog stanovništva protiv Republike Hrvatske koja je na referendumu u svibnju 1991. godine odlučila izaći iz Jugoslavije i postati samostalna i suverena država. U krajevima južno od Siska, već u ljeto 1990., počele su se organizirati seoske straže i paramilicije od strane srpske većine na tom području. Posebno je teška situacija bila u mjestima Glina, Dvor na Uni, Topusko, Hrvatska Kostajnica i Petrinja. Tako je 26. lipnja 1991. godine počeo napad na Policijsku stanicu u Glini koji je bio samo uvod u sveopći napad potpomognut JNA na području Posavine, Pounja

Slika 71 Stožerni general Janko Bobetko

i Banovine tog ljeta. Ratna situacija je doživjela kulminaciju 21. rujna 1991. godine kada je okupirana Petrinja, koja je doživjela mnoga razaranja i zlostavljanje nesrpskog stanovništva. Posebno teške napade je Sisak pretrpio u listopadu i studenom 1991. godine kada su granatirani ciljevi u gradu te postrojenja u Rafineriji i Željezari. Iz okupiranih krajeva na Banovini istjerano je oko 50 tisuća stanovnika koji su privremeni smještaj pronašli ponajprije u Sisku i njegovoj okolini.

Aktivnoj obrani Hrvatske se priključio i tada umirovljeni general Janko Bobetko i stavio se na

raspolaganje Hrvatskoj vojsci. Tijekom 1991. godine organizirao je obranu na području Siska i Banovine, a od travnja 1992. godine je postao zapovjednikom Južnog bojišta. Kao zapovjednik Južnog bojišta, pripremio je i izveo deblokadu Dubrovnika i oslobađanje tog dijela Hrvatske kroz operacije Spaljena zemlja i Tigar. U studenom 1992. godine imenovan je načelnikom Glavnog stožera Hrvatske vojske te na toj dužnosti ostaje do 15. lipnja 1995. godine, zapovijedajući svim organizacijskim, ustrojbenim, kadrovskim i vojno-stručnim pripremama Hrvatske vojske za konačno oslobađanje svih okupiranih područja Republike Hrvatske. Kao načelnik GS OS RH rukovodio je svim poslovima planiranja oslobodilačkih vojno-redarstvenih operacija: "Maslenica", "Medački džep", "Bljesak" i "Oluja". U čin

stožernog generala HV promaknut je 24. svibnja 1995., a umirovljen je 15. srpnja 1995. godine.²³

Ratna školska godina 1991./1992., razumljivo, bila je potpuno drugačija od svih prethodnih. Zbog ratne opasnosti koja se do jeseni približila i samom Sisku, početak nastave u rujnu je bio odgođen. Odogoda je trajala cijelu jesen 1991., i zimu 1992. godine pošto je Sisak bio pod stalnim napadima neprijatelja, posebice područja blizu škole, odnosno Rafinerija koja je bila česta meta napada. U takvim uvjetima nije bilo moguće organizirati sigurno okruženje za učenike i zaposlenike. Situacija je tijekom jeseni postala kritična te se škola našla na par kilometara zračne linije od crte razgraničenja u Mošćenici i Komarevu. Možemo reći kako je Osnovna škola „Braća Bobetko“ bila najugroženija ratnim zbivanjima te godine od svih sisačkih škola. Usprkos stalnim granatiranjima Siska, škola nije bila oštećena u napadima, no oštećena je bila zgrada područne škole u Crncu do razine da se u njoj više nije mogla održavati nastava. Nastava se stoga u proljeće 1992. godine, izvodila u privatnoj kući Marijana i Ruže Volf u Crncu. Školska godina je zbog opisanih ratnih zbivanja počela 9. ožujka 1992. godine te je trajala do srpnja. U tom periodu je bila prekidana zbog granatiranja i opće opasnosti pet puta. Prvi prekid je bio 31. ožujka te onda još 14. svibnja, 27. svibnja, 11. lipnja i 30. lipnja 1992. godine. U takvim uvjetima je ostvaren nastavni plan i program „Model 70%“ koji nije uključivao izbornu, dopunsku i dodatnu nastavu niti izvannastavne aktivnosti. U matičnoj školi je nastava organizirana za 964 učenika od kojih je 251 učenik prognanik iz Sunje, Komareva, Petrinje, Gline, Hrvatske Kostajnice i Vukovara. Učenici prognanici su dobili besplatne udžbenike te su imali besplatnu školsku prehranu. U matičnoj školi je organizirano 40 razrednih odjela te jedan kombinirani u Crncu. Broj zaposlenika je bio 46 učitelja u razrednoj i predmetnoj nastavi, 4 stručna suradnika od kojih 2 knjižničarke te pedagog i socijalni radnik, 2 administrativna radnika, 2 domara, 2 kuharice i 7 spremačica. Treba spomenuti kako se u proljeće 1992. godine na nastavi nije pojavilo 430 učenika koji su bili upisani u Osnovnu školu „Braća Bobetko“ prethodne školske godine. Usprkos silnim ratnim teškoćama učenici škole su sudjelovali na natjecanju „Lidrano 1992“, 5. i 6. srpnja 1992. godine u Rijeci. Dogodile su se i neke promjene u izbornim predmetima pa je tako omogućena izborna nastava rimokatoličkog i islamskog vjeronauka. 670 učenika se odlučilo za nastavu rimokatoličkog vjeronauka koju je održavao velečasni Ladislav Sente dok se za islamski vjeronauk odlučilo 25 učenika, a nastavu je vodio Fuad Karaga.

²³ Zorko, Jagačić – Borić, (bilj. 2.), str. 28.

Sljedeće se školske godine nastava također odvijala u teškim ratnim uvjetima, no bilo je manje ratnog djelovanja pa je godina normalno počela na jesen, odnosno 14. rujna 1992. godine. Zbog situacije na okupiranim područjima Hrvatske, ali i početka rata u susjednoj Bosni i Hercegovini, u školu je došao veliki broj prognanika i izbjeglica. Tako je u školi bilo 360 učenika prognanika te 135 učenika iz Bosne i Hercegovine, a ukupan broj učenika je iznosio 1077. Čini se da su takvi teški ratni uvjeti potaknuli učitelje i učenike u ostvarivanju zapaženih rezultata na natjecanjima na kojima su sudjelovali. Tako su Sanja Huseinagić, učenica četvrtog razreda i Saša Rešković, učenik petog razreda, sudjelovali na županijskim natjecanjima iz matematike. U Čakovcu su se natjecali naši Mladi knjižničari na „Lidranu 1993“ te bili među 12 najboljih ekipa. Isto tako je u spomen 400-te godišnjice bitke kod Siska organizirano kviz natjecanje svih sisačkih škola od učenika trećeg i četvrtog razreda te je škola „Braća Bobetko“ osvojila prvo mjesto. Sportske ekipe su ostvarile dobre rezultate iz krosa, plivanja, atletike, ulične trke, odbojke i rukometa što je rezultat dobrog rada učitelja TZK-a Darka Kodrića i Karoline Čutuk koji vode škole rukometa i odbojke. Ipak posebno sportsko ostvarenje je napravio učenik Marjan Grbac, 8.c, koji je postao prvak Hrvatske u hrvanju. Školu je na njezin dan ponovno posjetio načelnik Glavnog stožera Hrvatske vojske, general Janko Bobetko po čijoj braći škola i nosi ime.

Slika 72 Dan škole

Slika 73 Djelatnik MUP-a upoznaje učenike s opasnošću neeksplozivnih granata i mina

Naredne školske godine su protekle u sjeni ratnih zbivanja i ratnog stanja, stoga nije bilo lako organizirati privid normalnih nastavnih uvjeta u školi. No, učenici i učitelji ove škole nisu pokleknuli već su nastavili razvijati školu u najboljem mogućem pogledu. Učenici su se uključili u čak 31 grupu izvannastavnih aktivnosti pa su postojala tri pjevačka zbora u školi. Jedan u razrednoj nastavi s 25 učenika i dva u predmetnoj nastavi s ukupno 185 učenika. Velik broj učenika je bio aktivan u izvanškolskim sportskim aktivnostima pa je na inicijativu učitelja tjelesne i zdravstvene kulture osnovan Školski športski klub Bobetko, u svibnju 1995. godine. Predsjednik kluba je bio Darko Kodrić. Učenici su nastavili postizati dobre rezultate na gradskim, županijskim i državnim natjecanjima iz matematike, kemije i na „Lidranu 95“ dok je muška rukometna ekipa osvojila prvo mjesto u županiji, a muška odbojkaška ekipa se plasirala na državnu završnicu.

Školska godina 1995./1996., nakon 4 ratne godine je napokon počela u mirnodopskim uvjetima bez izravne ratne opasnosti. U kolovozu 1995. godine, Hrvatska vojska je oslobodila do tada okupirana područja te ih vratila pod ingerenciju Republike Hrvatske. Oslobođeni su Petrinja, Glina, Topusko, Hrvatska Kostajnica odnosno cijela Banovina, Pounje i dijelovi Posavine. Izvođenju nastave stoga nije više prijetila opasnost granatiranja i ratnih stradanja te se situacija konačno vratila u normalne uvjete i okruženje. Školu je pohađalo 1051 učenik te

od toga još uvijek veliki broj prognanika i izbjeglica. Na mjestu stare područne škole u Crncu je izgrađena kapelica Sv. Mihovila, a nastava se još uvijek odvijala u privatnim prostorima dok se ne izgradi nova zgrada čija je izgradnja počela.

Osnovna škola „Braća Bobetko“ je cijeli rat na sreću prošla bez oštećenja, no ljeti 1996. godine je postala metom jednog bezumnog čina.

Tijekom noći 27. srpnja 1996. godine, u školskoj knjižnici je podmetnut požar. Šteta je bila

Slika 74, 75 Uništena knjižnica škole

ogromna, a izgorjelo je preko 12 tisuća knjiga. Prostor školske knjižnice je bio u potpunosti uništen, a vandaliziran je i prostor hola kao i ulaza raznim natpisima i crtežima svastike. Nakon gašenja požara, ravnateljica Radojčić, pročelnica županijskog ureda za prosvjetu Ivanka Roksandić te Ankica Došen iz Ministarstva prosvjete i športa su odmah poduzele potrebne radnje za sanaciju štete i što bržu obnovu fonda školske knjižnice. Prikupljanje doniranih knjiga je počelo na početku jeseni 1996. godine, no bilo je evidentno kako će učenicima u narednom periodu biti ograničene mogućnosti korištenja školske knjižnice kao i samo čitanje lektire. Velikim zalaganjem knjižničarke Jadranke Groze, omogućeno je da učenicima budu dostupna neka djela lektire, a dogovoreno je i s gradskom knjižnicom kako će se učenici slobodno moći koristiti njihovim fondom. Bez obzira na palež škole, odnosno školske knjižnice, učenici i učitelji su nastavili postizati sjajne rezultate na raznim natjecanjima i aktivnostima. Tako je učenica Marija Novak osvojila prvo mjesto na županijskom natjecanju iz kemije dok je na državnom natjecanju osvojila šesto mjesto. Učenica Tanja Perković je osvojila prvo mjesto na županijskoj razini u natjecanju iz prometa te se tako plasirala na državno natjecanje. Učenici Maja Šoštarić i Bojan Batinić su osvojili

drugo mjesto na županijskom natjecanju iz biologije dok su odbojkaši i nogometaš došli do poluzavršnica državnog natjecanja. Uništena školska knjižnica je dodatno motivirala literarnu grupu koja se predstavila na Radio Zagrebu svojim uradcima kao i školskim listom „Žubor života“.

Slika 76, 77 Školski zbor

Školska godina 1997./1998., započela je svečanim otvaranjem nove zgrade područne škole u Crncu uz visoke goste generala Janka Bobetka i ministra prosvjete i športa Božidara Pugelnika. Također je obnovljen i prostor školske knjižnice koja sada broji više od 4 500 knjiga za učenike i oko 850 naslova referentne zbirke. U izvannastavnim aktivnostima je sudjelovalo 650 učenika u raznim grupama koji su pokazali svoje rezultate na natjecanjima iz fizike, kemije, geografije, njemačkog jezika, odbojke, tenisa i Lidrana. Posebno se istaknula muška odbojkaška ekipa koja je osvojila 3. mjesto na poluzavršnici državnog prvenstva. Škola je također otvorila web stranicu čime je nastavila osuvremenjivati javnu djelatnost. Učenici četvrtih razreda bili su na petodnevnoj nastavi u prirodi u Medulinu, a učenici sedmih razreda na četverodnevnoj ekskurziji u Dubrovniku.

Škola je u novo tisućljeće ušla sa 463 učenika u razrednoj nastavi unutar 15 razrednih odjela u matičnoj školi i jednim kombiniranim odjelom u područnoj školi. U predmetnoj nastavi je bilo ustrojeno 18 razrednih odjela s ukupno 456 učenika. Bilo je zaposleno 44 učitelja uz stručnu suradnicu knjižničarku, tajnicu, računovotkinju, te 11 zaposlenika zaduženih za kuhinju i održavanje škole. Izbornu nastavu rimokatoličkog vjeronauka je pohađalo 517 učenika, a islamskog 86 učenika. Izbornu nastavu informatike je pohađalo 68 učenika. U školi je bila organizirana dopunska nastava iz hrvatskog jezika i matematike kao i u predmetnoj nastavi. Dodatna nastava je bila organizirana iz hrvatskog jezika, matematike, zemljopisa, povijesti, biologije, kemije i fizike. Učenici su bili uključeni u 30 izvannastavnih aktivnosti uz 324 učenika uključena u izvanškolske aktivnosti. Na županijskoj razini natjecanja, učenici su osvojili prva mjesta iz kemije i matematike te treće mjesto ekipno iz prometa. Muška odbojkaška ekipa je osvojila drugo mjesto na poluzavršnici državnog prvenstva. Od 908 učenika njih 15 je bilo upućeno na ponavljanje razreda, a 19 ih je išlo na popravni ispit koji su položili. Pohvaljeno je ukupno 105 učenika, a za 19 učenika je bila organizirana nastava po prilagođenom programu.

Život i razvoj škole od 2000. do 2021. god.

Organizacija škole

Nastavnu godinu 2000./2001. pohađalo je 846 učenika u matičnoj školi: 405 u razrednoj i 441 u predmetnoj nastavi, a u Područnom odjelu u Crncu nastavu je pohađalo 11 učenika u

kombiniranom razrednom odjelu od 1. do 3. razreda s učiteljem Damirom Milekovićem. Područni odjel u Crncu, odlukom osnivača škole Grada Siska, prestao je raditi 2012. god. budući da je školu pohađao samo jedan učenik. Za njega je organiziran prijevoz u matičnu školu. U matičnoj školi nastavu je izvodilo 15 učitelja razredne nastave te 30 učitelja predmetne nastave.

U školskoj godini 2020./2021. bilo je ukupno upisano 423 učenika u 24 razredna odjela: 219 u razrednoj i 204 u predmetnoj nastavi, od toga je bilo 41 učenik po primjerenom programu. Nastavu je izvodilo 12 učiteljica razredne nastave te 27 učitelja predmetne nastave.

Stručni suradnici u nastavi su Marijan Nikolić kao romski pomagač koji dolazi 2010. god., 9 pomoćnika u nastavi za učenike koji rade po redoviti program uz prilagodbu sadržaja i individualizirane postupke. Ravnateljica škole do 3. travnja 2017. god. bila je Marica Radojčić, prof. pedagog, a od 4. travnja 2017. god. ravnateljica je Karolina Čutuk, prof. tjelesne i zdravstvene kulture.

Slika 78 Marica Radojčić i Karolina Čutuk

Stručni suradnici tijekom dvadeset godina su: knjižničarka Jadranka Groza, defektologinja Ivančica Klobučar, psihologinja Nedeljka Kurteš, pedagoginja Marina Karapandžić, pedagoginja Željka Mikić Kraker, logopetkinja Irena Horvat te socijalna pedagoginja Dolores Novak.

Administrativno osoblje škole od 2000. godine do danas: tajnice Josipa Vlahović, Sanja Freiburger, Ana Tominac, računovotkinje Zorka Matić, Nikica Milojica, Danijela Filipović, Matea Pelikan. Tehničko osoblje: domari: Mirko Milakara, Mile Vukolić, Dalibor Ondrušek, Goran Krnjaić.

Kuharice: Ivanka Paprika, Nada Bubenik, Ankica Ferenac, Višnjica Rožanković, Mirna Brnad, Gordana Malović, Dino Andreić. Spremačice: Ruža Rengel, Mira Samardžija, Ankica Petrović, Ivanka Pastuhović, Milka Babić, Ranka Pleše, Ruža Volf (u područnoj školi Crnac), Suzana Brkić, Ljiljana Liković, Ljuba Dedić, Mihaela Pejčinović, Nazifa Klekar, Slađana Cavrić.

Slika 79 Zaposlenici 2017. godine

Organizacija nastave

U razdoblju od 2000. do 2012. god. nastava je organizirana u dvije smjene – učenici razredne nastave pohađaju nastavu u učionicama u kojima je školski namještaj primjeren njihovom uzrastu. Za učenike predmetne nastave nastava se izvodi kabinetskim tipom, u specijaliziranim učionicama – primjereno opremljenima za pojedini nastavni predmet.

Od 2012. do 2015. god., nastava je organizirana u jednoj smjeni za učenike predmetne nastave i u dvije smjene za učenike razredne nastave.

Školske godine 2015./2016. god. nastava je organizirana u jednoj smjeni za sve učenike.

Školske godine 2020./2021. nastava je organizirana u dvije smjene u skladu s epidemiološkim mjerama COVID- 19.

Za učenike, čije je mjesto stanovanja udaljeno od škole više od 3 km, organiziran je prijevoz autobusom. Školske godine 2000./2001. za 105 učenika organiziran je prijevoz do škole, a 2019./2020. za 183 učenika.

Školska kuhinja osigurava svakodnevno kuhane obroke za učenike i djelatnike škole. Šk. god. 2000./2001. god. pripremljeno je 676 obroka. Šk. god. 2020./2021. besplatna prehrana osigurana je za 300 učenika kroz FEAD.

Školske godine 2020./2021. svi su učenici dobili besplatne udžbenike od Ministarstva znanosti i obrazovanja, a troškove radnih bilježnica snosio je osnivač Grad Sisak.

Od šk. god. 2016./2017. organiziran je produženi boravak u našoj školi. Prostor je adekvatno opremljen, učenici imaju prostor za pisanje zadaća i učenje, prostor za igru, gledanje TV-a Organiziran je kuhani ručak i užina. Šk. god. 2019./2020. god. organiziran je produženi boravak za 24 učenika 1., 2. i 3. razreda.

Slika 80 Prostor produženog boravaka 2016./2017.

Knjižni fond 2020. god.: 6775 učenički fond, 1670 učiteljski fond, 7863 lektira, 1567 stručna literatura za učitelje, 3773 referentna zbirka, stručna i znanstvena populacija, za slobodno čitanje ukupno 8383.

Slika 81 Školska knjižnica

Uz redovnu nastavu organizirana je i izborna nastava prema interesima učenika: nastava iz katoličkog vjeronauka, islamskog vjeronauka, informatike (od 7. i 8.raz.) i njemačkog jezika (uveden 2007./2008. šk. god.). Šk. god. 2019./2020. za 9 učenika organizirana je izborna nastava po modelu C iz bosanskog jezika. Učiteljica je Amila Škorić.

Dodatna nastava organizirana je za darovite učenike prema njihovim interesima i u skladu sa zaduženjima učitelja. Realizirana je iz hrvatskog jezika, matematike, engleskog jezika, biologije, kemije, povijesti i geografije.

Dopunska nastava organizirana je za učenike koji otežano prate nastavni program i to iz sljedećih predmeta: hrvatskog jezika, engleskog jezika, matematike, fizike, biologije i geografije.

Posebna se pozornost u školi posvećuje učenicima s primjerenim programom.

Šk. god. 2000./2001. prema Rješenjima o radu po primjerenom programu radilo se s 20 učenika, a 2019./2020. s 41 učenikom. U svladavanju nastavnog gradiva tim učenicima pomaže Marijan Nikolić, romski pomagač, 6 pomoćnika u nastavi te komunikacijski posrednik.

Osnivač škole Grad Sisak organizirao je obuku plivanja za sve učenike 3. razreda na bazenu ŠRC Sisak te obuku klizanja za učenike 2. razreda na novouređenom zatvorenom klizalištu Zibel – Ledena dvorana.

Tijekom godina studenti Visoke učiteljske škole u Petrinji obavljaju studentsku praksu u našoj školi.

Slika 82 Ledena dvorana klizanje

Slika 83 Plivanje 3. razredi

Aktivnosti učitelja

Učitelji naše škole mogu se pohvaliti statusom mentora, savjetnika te voditelja županijskih stručnih vijeća.

Učitelji mentori:

Refika Omerćehaić – učiteljica mentorica razredne nastave

Emir Trklja – učitelj mentor tjelesne i zdravstvene kulture

Ivona Šakić – učiteljica mentorica informatike

Učitelji savjetnici:

Jasminka Gerin – savjetnica tehničke kulture

Jadranka Groza – savjetnica knjižničarka

Vesna Majdandžić – savjetnica informatike

Karolina Čutuk – savjetnica tjelesne i zdravstvene kulture

Voditelji županijskih stručnih vijeća:

Jadranka Groza – voditeljica ŽSV knjižničara (od 2002. do 2016. god.)

Karolina Čutuk – voditeljica ŽSV učitelja tjelesne i zdravstvene kulture (2002. do 2017. god.)

Jasminka Gerin – voditeljica ŽSV informatičara (2002. – 2016. god.)

Sanja Kukurić – voditeljica ŽSV učitelja hrvatskog jezika (2003. – 2006. god.)

Emir Trklja – voditelj ŽSV učitelja tjelesne i zdravstvene kulture (od 2017. god. do danas)

Sindikalni povjerenici OŠ “ BRAĆA BOBETKO“ SISAK:

Karolina Čutuk – sindikalni povjerenik od 1995. godine do 2017. godine

- županijski povjerenik Sisačko-moslavačke županije Sindikata hrvatskih učitelja od 2005. do 2017. god.
- član Velikog vijeća Sindikata hrvatskih učitelja od 2005. do 2017. god.
- zamjenica predsjednika Velikog vijeća Sindikata hrvatskih učitelja 2016. god.
 - Sindikalni povjerenici - Lidija Hemen Uzelac (od 2017. – 2020. god.) te Iva Mačesić (od 2020. do danas)

Sindikalno djelovanje

- od 1995. do danas održano je nekoliko velikih štrajkova u našoj školi

Višednevni štrajk u lipnju 1998. Vlada je naprasno prekinula preko noći odlučivši skratiti školsku godinu tjedan dana prije no što je to bilo planirano. Štrajkbreheri su nagrađeni većom plaćom.

Slika 84 „Radno za vrijeme štrajka“

Usljedilo je nekoliko mahom jednodnevnih štrajkova u školama od 2002. do 2005. godine.

U studenom 2006. godine višednevni štrajk vertikale sindikata osnovnih, srednjih škola i visokog obrazovanja "Za Hrvatsku znanja" izboren je prosvjetni dodatak.

11. listopada 2012. održan veliki prosvjed Matice hrvatskih sindikata

Slika 85 Veliki prosvjed u Zagrebu 2012. godine

05. prosinca 2013. sindikati prosvjedovali i zaprijetili vladi zbog pomicanja dobi za umirovljenje na 67 godina, te uvođenje vaučera za povremene poslove.

27. svibnja 2014. sporazum sindikata o raspisivanju referenduma za donošenje zakona protiv outsourcinga. Vlada je htjela da makne s plaća tehničko osoblje škole i da rade vanjski servisi, ali nije uspjela.

U veljači 2015. uspješna akcija 17 sindikata koja je rezultirala sa 612 017 potpisa građana Republike Hrvatske protiv svakog oblika izdvajanja pomoćnih poslova u javnom sektoru.

U rujnu 2015. prvi štrajk nakon kojeg nije postignut dogovor oko povećanja plaća za zaposlenike u obrazovanju i znanosti u novijoj povijesti.

03. travnja 2017. Županijsko povjereništvo Sisačko-moslavačke županije na sjednici koja je održana u našoj školi, radno proslavilo 27. rođendan Sindikata hrvatskih učitelja. Dugogodišnja županijska povjerenica, gđa. Karolina Čutuk oprostila se od te svoje dužnosti zbog preuzimanja ravnateljske dužnosti.

Slika 86 Sanja Šprem Predsjednica SHU i Karolina Čutuk

27. veljače 2018. svečanom proslavom uz nazočnost članova i predstavnika sindikata, sindikalnih povjerenika te niza predstavnika državnih institucija u Zagrebu je obilježena 25. godišnjica osnutka i rada Matice hrvatskih sindikata čiji je član Sindikat hrvatskih učitelja.

Predsjednik Matice hrvatskih sindikata Vilim Ribić u svom govoru osvrnuo se na društveni položaj i važnost sindikata tijekom 25 godina, na ulogu Matice u društvu i njenom utjecaju na politike te na iznimnu važnost društvene kohezije.

10. listopada 2019. krenuo je najveći štrajk prosvjetnih radnika u novijoj povijesti Republike Hrvatske.

U štrajku je bilo više od 1000 ustanova, a štrajkali su gotovo svi zaposleni u sustavu odgoja i obrazovanja! Štrajk se odvijao cirkularno po županijama i gradovima.

"Nije više pitanje materijalne potplaćenosti, ovo je pitanje borbe za vlastito dostojanstvo. Štrajk je trajao 33 dana.

25. 11. 2019., dan za pamćenje. Na Trgu bana Jelačića okupilo se više od 20.000 prosvjetnih radnika i drugih na prosvjedu građana, prosvjed pod geslom "Hrvatska mora bolje" zbog kurikularne reforme.

Slika 87 Prosvjed u Zagrebu 2019. godine

Predsjednici Školskog odbora :

Smilja Grubić (2000. – 2006. god.), Refika Omerćehaić (2006. – 2012. god.), Ante Krpan (2012. – 2017. god.), Dajana Vuković (2017. – 2021. god.) te Ines Baleta (od 2021. god.)

Nagrađivani učitelji:

Naši učitelji bili su sudionici raznih državnih i međunarodnih projekata te natjecanja:

Jordanka Markovinović, mentorica državnog natjecanja iz geografije 2003. god.

Refika Omerćehaić, dobitnica priznanja Grada Siska 2019. godine za istaknute sugrađane koji su se istaknuli svojim rezultatima i djelima

Slika 88 Istaknuti građani Siska 2019. godine na prijemu kod gradonačelnice

Željka Žugaj, mentorica državne smotre LIDRANO 2004., 2005., 2006., 2008., 2010. god., te dobitnica Godišnje nagrade Grada Siska za svoj kreativni rad s učenicima (2004 . god.)

Slika 89 Željka Žugaj

Slika 90 Dodjela nagrada grada Siska

Ivana Fukat, mentorica državnog natjecanja iz engleskog jezika 2008. god.

Roberta Jakovović, mentorica državnog natjecanja iz biologije 2007., 2008. god.

Jasminka Gerin, mentorica državnog natjecanja mladih tehničara 1998., 2005., 2007., 2009. god., mladih robotičara 2017., 2018., 2019. god., mentorica državnog natjecanja Robo kup –a 2017., 2019., 2020. god.; dobitnica Državne nagrade tehničke kulture Faust Vrančić 2005. god., Godišnje nagrade Hrvatske zajednice tehničke kulture 2013. god. te dobitnica Godišnje nagrade Grada Siska 2020. god.

Slika 91 Godišnja nagrada grada Siska 2020. – Jasminka Gerin

Slika 92 Godišnja nagrada Zajednice tehničke kulture

Karolina Čutuk, mentorica Državnog prvenstva u odbojci Školskih sportskih društava RH 2014. god., mentorica Državnog natjecanja Školskog sportskog saveza „Igram, pišem,

lajkam“ 2017. god.; predsjednica Školskog sportskog saveza grada Siska od 2013. god. do danas; tajnica Udruge kineziologa Sisak od 2002. god. do danas; tajnica Hrvatskog zbora učitelja i trenera sportova na snijegu Sisačko- moslavačke županije od 2012. do 2015. god.; članica Upravnog odbora Hrvatskog kineziološkog saveza od 2017. do danas; trener prvoligaške seniorske ženske odbojkaške ekipe Metaval od 1993. do 2001. god.; dobitnica Pohvale Grada Siska 2015. god.; dobitnica priznanja za višegodišnji uspješan i istaknuti rad u sportu, sportska ostvarenja i stručni rad kojim je pridonijela sportskom ugledu Grada Siska od Zajednice sportskih udruga grada Siska; dobitnica zahvalnice za dugogodišnji rad Hrvatskog kineziološkog saveza 2006. god.; dobitnica diplome i zlatne značke Hrvatskog kineziološkog saveza 2001. god.; dobitnica Godišnje nagrade Udruge kineziologa Sisak 1999. i 2009. god.; proglašena najboljom sportašicom OŠ „BRAĆA BOBETKO“ SISAK - 1976./1977. godine

Slika 93 Pohvala grada Siska Karolina Čutuk

Slika 94 Priznanje zajednice sportskih udruga grada Siska

Darko Kodrić dobitnik nagrada Hrvatskog kineziološkog saveza 1993. Diploma i zlatna značka, 1995. Zaslužni kineziolog Republike Hrvatske i zlatna značka, 2009. godine dobitnik Priznanja Zajednice sportskih udruga grada Siska. Predsjednik Udruge kineziologa Sisak.

Slika 95 Darko Kodrić - Dodjela priznanja Hrvatskog kineziološkog saveza

Amila Škorić, mentorica državnog natjecanja iz islamskog vjeronauka 2016., 2017., 2018., 2019., 2020., 2021. god., dobitnica Mešihatovog priznanja “Hifzi ef. Alagić” za “Muallimu (vjeroučiteljicu) godine u šk. god. 2019./2020.

Slika 96 Amila Škorić

Jadranka Groza dobitnica nagrade knjižničara Višnja Šeta 2009. godine, aktivni sudionik i kroničar Proletnih škola školskih knjižničara

Slika 97 Jadranka Groza

Jadranka Groza i Sanja Kukurić, mentorice državnog natjecanja „Čitanjem do zvijezda“ 2017. god.

Projekti škole

Naša škola može se pohvaliti bogatim sudjelovanjem učitelja i učenika u raznim državnim i međunarodnim projektima od 2011. do 2020. godine.

- Međunarodni projekt Poduzetništvo u školi „SEECEL“; šk. god. 2011./2012.; učitelji sudionici: Marica Radojčić, Jadranka Groza, Roberta Jakovović, Lidija Hemen Uzelac, Mario Donkov, Jasminka Gerin te Ivana Fukat. Učitelji sudionici šk. god. 2014./2015.: Nada Blažević Begić, Željka Žugaj, Refika Omerćehaić te Ines Baleta.

Slika 98 Međunarodni projekt Poduzetništvo u školi „SEECEL

- Program „Krenimo zajedno“; aktivnost POU Korak po korak; od 2014. do danas u našoj školi; aktivnosti: brojne edukacije: Poticajno roditeljstvo, „Živjeti različitosti-obrazovanje za društvenu pravdu“, „Partnerstvo obitelji i škole“, „Stvaranje multikulturalnog okruženja i proučavanja djece kojoj hrvatski nije prvi jezik“; COI „Step by step“- Regionalna konferencija edukatora u Bjeljini (2015. god.), u Konjic-u (2017. god.), Sarajevu (2018. god.), Bjeljini (2019. god.); Cilj radionica – pomoć roditeljima iz socijalno depriviranih skupina pripremiti djecu za uspješno uključivanje

u osnovnoškolsko obrazovanje. Voditeljice radionica: Refika Omerćehaić, Svjetlana Balen, Ines Baleta, Ana Uzelac, koordinatorica Marina Karapandžić, pedagoginja.

Slika 99 Poticajno roditeljstvo u romskom naselju Capraške poljane

Slika 100 Poticajno roditeljstvo

- Projekt „Tulum slova“ te međunarodni projekt „Čitanje ne poznaje granice, čitajmo zajedno, čitajmo na glas“ (od 2016. do danas) – knjižničari i literarna skupina, voditeljice mentorice Jadranka Groza i Sanja Kukurić, prof.
- Projekt „Grad na drugi pogled“: putujući interdisciplinarni edukativno –izložbeni projekt udruge PUNKT 2016. god.; učenici su se mogli kreativno izraziti kroz nove medije, poput malih informatičara, likovne skupine, skupine za vizualni identitet škole, sudjelovali u novomedijskim radionicama inspirirane gradom Siskom, polaznici su sudjelovali zajedno sa svojim učiteljima i nastavnicima te umjetnicima, voditelji radionica naše škole: Ante Krpan i Marko Tadić

- U okviru međunarodnog projekta „TOY for inclusion“ u našoj školi 24. siječnja 2018. god. uz vodstvo Pučkog otvorenog učilišta Korak po korak i u partnerstvu s Gradom Siskom, otvoren je Centar igre i knjižnica igračaka „Krenimo zajedno“. Koordinatorica Centra igre je Refika Omerćehaić, a voditeljica knjižnice igračaka je Svjetlana Balen.

Slika 101 Otvaranje Centra igre

Slika 102 Centar igre

Na 10. Regionalnoj konferenciji edukatora „Nastavnici u akciji“ u Sarajevu od 23. – 26. 8. 2018. god. predstavljen je Centar igre i knjižnica igračaka „Krenimo zajedno“. Sudjelovale su ravnateljica Karolina Čtuk , Refika Omerćehaić i Svjetlana Balen. Sudjelovanje na međunarodnoj konferenciji „Toy for inclusion“ u Belgiji 2018. godine. Sudionik konferencije: Refika Omerćehaić

Slika 103 10. Regionalna konferencija edukatora „Nastavnici u akciji“

- Međunarodno natjecanje „KLOKAN“ – natjecanje iz matematike od 2. do 8 razreda osnovne škole, od šk. god. 2010./2011. do danas; voditelji učitelji Lidija Hemen Uzelac i Renata Pavlović
- Projekt Lajkam Sisak – donacija našoj školi od Euroherc osiguranja –Pametna ploča i od Komunalac Sisak – učionica na otvorenom (2018. god.) , uređen okoliš škole, posađeno cvijeće, uređena vanjska infrastruktura škole

Slika 104 Projekt Lajkam Sisak

- Međunarodno natjecanje „Djevojčice u STEM-u“ – 9. 3. 2020. god. povodom obilježavanja Međunarodnog dana žena – učenice sedmih i osmih razreda, natjecanje iz biologije, fizike, kemije i matematike – osvojeno 6. mjesto od 81 škole natjecanja
- „Posjet učenika osmih razreda Vukovaru“; voditelji: razrednici osmih razreda te učitelj povijesti; cilj je projekta učenike osmih razreda, kroz dvodnevne posjete Vukovaru , učiti o vrijednostima Domovinskog rata i Bitke za Vukovar. Posjet uključuje predavanje o Domovinskom ratu, Bitki za Vukovar, posjet memorijalnim lokalitetima u Vukovaru, sudjelovanje u radionicama i Školi mira. Nositelj aktivnosti: Javna ustanova „Memorijalni centar Domovinskog rata Vukovar“

Slika 105 Posjet učenika osmih razreda Vukovaru

- Projekt SUPER 2020., nositelj projekta je Građanska inicijativa "Moj grad Sisak"; cilj projekta je doprinos integraciji osoba koja su pod međunarodnom zaštitom i žive na području Siska i okolice u smislu pružanja susreta podrške, edukacije i rada kako bi što samostalnije i sigurnije funkcionirali u lokalnoj zajednici
- Poticajno roditeljstvo; radionice u sklopu projekta Sisačka šarena inkluzija; učitelji sudionici: Refika Omerćehaić, Ana Uzelac, Svjetlana Balen i Ines Baleta (2015. – 2021. god.)

Slika 106 Poticajno roditeljstvo u naselju Capraške poljane

- Projekt Sisačko šareno ljeto, Sisačka šarena inkluzija te multikulturalnost 2016. god.; nositelj projekta: UNICEF; učitelji sudionici: Refika Omerćehaić, Ana Uzelac, Svjetlana Balen, Marina Karapandžić, Ines Baleta

Aktivnosti tijekom školske godine

Jedna od redovitih školskih aktivnosti je kulturna i javna djelatnost Škole koja obuhvaća obilježavanje svih blagdana i praznika u Republici Hrvatskoj, značajnijih datuma, obljetnica i sl. na gradskoj, županijskoj, državnoj i svjetskoj razini.

Prvog tjedna u mjesecu lipnju s posebnom se pažnjom obilježava Dan škole (10. lipnja), gdje učenici predstavljaju svoj rad u izvannastavnim aktivnostima tijekom školske godine.

Aktivnosti u organizaciji grada u kojima sudjeluju naši učenici su: Dani zahvalnosti za plodove zemlje, Božićni program u gradu, Fašnik u gradu, Cvjetni korzo, Sajam cvijeća te Sisačko šareno ljeto.

Slika 107 Dani kruha

Slika 108 Sajam cvijeća

- Dan sporta: 10. rujna, obilježava se kroz sportske aktivnosti i natjecanja u Sportskoj dvorani Brezovica; nositelji aktivnosti: učitelji tjelesne i zdravstvene kulture te učenici škole

Slika 109 Hrvatski olimpijski dan

- Školski list „Žubor života“: novinarska skupina (do 2014. god.); voditeljica Smilja Grubić
- Mali zbor: osnovan 2003. god.; učenici razredne nastave, voditeljica Ana Uzelać; aktivnosti: sudjelovanje na školskim priredbama, Smotri zborova u Popovači od 2017. do 2019. god., sudjelovanje u manifestacijama grada Siska

Veliki zbor: učenici predmetne nastave, voditelji: Nada Juranović (do 2016. god.), Anita Sužnjević

Slika 110 Izviđači škole

- Izviđači škole: Udruga Izviđački odred „Stari grad Sisak“; voditelj starješina učitelj Branko Cvetnić
- Mali informatičari: uvedeni šk. god. 2008./2009. u 2. razredu
- LINO VIŠEBOJAC: sportske igre učenika, uveden šk. god. 2008./2009.; pokrovitelj Podravka i Sportske novosti i 2015./2016. god.

Slika 111 Linovišebojac 2008. god.

Slika 112 Linovišebojac 2016.

- Likovna skupina : voditelj Ante Krpan; aktivnosti: Grad u predgrađu“: „Volim Sisak“ 2009. god., „Siscia in Situ“ 2010. god., „Siscia u doba Kelta“ 2011. god., „Budite bez brige, Sisak čita knjige“ 2012. god. : izložbe likovnih radova učenika

Sudjelovanje u natjecanjima; sudjelovanje na školskim i županijskim natjecanjima – izložbama iz likovne kulture učenika osnovnih škola –LIK

Sudjelovanje na manifestacijama „Božić u gradu“ i „Uskrs u gradu“

Slika 113 Uskrs u gradu

Slika 114 Božić u grada

Likovna radionica u sklopu Dana europske baštine 2013. god. „Redefinicija skulptura – izrada privremenih instalacija u prostoru“ u Parku skulptura Željezara Sisak

Višegodišnje sudjelovanje na obilježavanju Dana neovisnosti na tržnici Caprag prigodnim likovnim i literarnim radovima u organizaciji UHDDR Sisak Novi

Manifestacija se sastoji od druženja djece, roditelja i građana, a tradicionalno sadrži i puštanje svjetlećih lanterni, po jednu za svakog poginulog i nestalog branitelja u obrani grada Siska. Tijekom programa djeca su čitala najbolje ocijenjene literarne radove uz video projekciju najboljih likovnih radova.

- Posjet izložbama i gostujućim izložbama: „Promengo drom – Tisuću godina migracija Roma“, Arheološki muzej Zagreb –učenici romske nacionalne manjine od 4. do 8. razreda , 2018. god., Putujuća izložba „Stradanje Roma u Hrvatskoj u Drugom svjetskom ratu“(2018. god.) u organizaciji Instituta društvenih znanosti „Ivo Pilar“
- Posjet kazališnim predstavama i gostujućim kazalištima u školi: „Voda znači“, „Mali patuljak“ (2016./2017. god.), „Mala sirena“, „Regoč“, mađioničar Luka Vidović s interaktivnom predstavom „Četiri čarobne riječi „ (2018. god.)
- Književne radionice i susreti: Dani Ivane Brlić Mažuranić (2016./2017. god.), Iva Dužić i Renata Holcer, susret s književnicom Jadrankom Čunčić Bandov (2018. god.)
- Preventivni programi u školi: „Živim život bez nasilja“, „Sigurno u prometu“, „Koliko poznajem znakove“, „Štetnost pušenja“, „Ovisnosti“, „Zlostavljanje djece u obitelji“, „Zdrav za 5“, Projekt NNNI – nasilje nije naš izbor, „Dan ružičastih majica“ – STOP vršnjačkom nasilju, program prevencije vršnjačkog nasilja (zadnja srijeda u mjesecu veljači), projekt „Međugeneracijski dijalog“ –put primarne prevencije nasilja u obitelji

i društvu (2002. god.), 11. 2. 2020. međunarodni Dan sigurnosti na internetu uz Minecraft Education Edition – učenici kroz popularnu igru razvijaju komunikacijske vještine, stjecanje odgovornosti, kritičko promišljanje; 14. ožujka 2021. god. Program preventivnih aktivnosti učenicima nižih razreda „Sigurno mjesto“ s ciljem jačanja svijesti sigurnosti djece u zajednici i promicanje kulture tolerancije i dijaloga, kao i samostalnog sudjelovanja u prometu te poštivanju prometa

Slika 115 Radionica Sigurno mjesto

Slika 116 Radionica Nasilje nije naš izbor

- Humanitarna akcija Caritasa: pomoć stradalima u poplavi šk. god. 2013./2014.; humanitarna akcija naše škole „Najmlađi za osmijeh najranjivijih“ –učnički radovi za štitićenike Doma za starije i nemoćne Sisak (2020. god.)
- Akcija „Zeleni tjedan“ 2016. god.: akcije uređenja same školske zgrade i njenog eksterijera, razne edukacije na temu zaštite okoliša.
- Učenička zadruga „Leptirići“: osnovana šk. god. 2016./2017.; aktivno sudjeluje u svim obilježavanjima značajnih datuma, sudjeluje na javnim manifestacijama grada Siska (izložbama, sajmovima), surađuje s lokalnom zajednicom, osposobljava i usavršava zadrugare i voditelje te se bavi humanitarnim aktivnostima i zaštitom okoliša; voditelj Ante Krpan, član Katarina Dobrenić, Sanja Kukurić, Roberta Jakovović, Ines Baleta, Maja Juričić

Slika 117 Logo Učeničke zadruge, 118 Radovi učenika

Slika 119 Učenička zadruga izlaže svoje radove na gradskoj tržnici povodom Dana kruha

Kreativna skupina: voditelj Katarina Dobrenić, aktivnosti skupine: organizira prodajne izložbe, oslikavanje torbi, majica, izrada nakita, izrada ukrasnih predmeta

Čuvari baštine: voditelj Sanja Kukurić; aktivnosti skupine: vodi ljetopis, posjeti Istri – Putovima glagoljaša, posjet OŠ “Maksa Durjave“ Maribor – „Čitanje ne poznaje granice“ (2018. god.), posjet sajmu knjige „Interliber“

Mali vrtlari: voditelj Ines Baleta; aktivnosti: sijanje začinskog bilja i povrća, uređenje okoliša škole, sudjelovanje u manifestacijama Grada, sadnja ukrasnog bilja i cvijeća u paciju škole

Ručni rad: voditelj Maja Juričić; aktivnosti: izrada veza, nakita, sudjelovanje na školskim prodajnim izložbama, izrada tapiserije

Ekolozi: voditelj Roberta Jakovović; aktivnosti: ekološke akcije, uređenje okoliša škole, briga o biljkama u prostoru škole, sudjelovanje u aktivnostima te sajmovima zadruge

Slika 120 Ekolozi

- Posjet utakmicama: košarkaškoj utakmici KK Cedevita –Darussafaku, na rukometnoj utakmici PPD Zagreb – Barcelona, hokejaškoj utakmici KHL Medveščak Zagreb – HC TWK Innsbruck (2018. god.); voditelji: učitelji tjelesne i zdravstvene kulture
- Mladi knjižničari: voditelj Jadranka Groza (do 2021. god.); aktivnosti: sudjelovanje u projektima, obilježavanje značajnih datuma, posjet Istri – Putovima glagoljaša, posjet OŠ “Maksa Durjave“ Maribor – „Čitanje ne poznaje granice“ (2018. god.), posjet sajmu knjige „Interliber“
- Dan sjećanja na žrtvu Vukovar: 18. studenoga – spomen akcija „I u mom gradu Vukovar svijetli“; nosioci: učitelj povijesti i učenici osmih razreda; aktivnosti: tematska predavanja te simbolično paljenje lampaša u spomen svih poginulih u Domovinskom ratu

Slika 121 Dan sjećanja na žrtvu Vukovara

- Školski volonterski klub „Iskra“: osnovan 23. veljače 2018.; voditelji: Jadranka Groza (do 2021. god.), Marina Karapandžić (do 2018. god.) i Sanja Kukurić; aktivnosti: projekt „Školontiranje“ – dio velike obitelji volontera – nositelj projekta PRONI Centar za socijalno podučavanje Osijek – volonterska akcija Nove boje naše škole, zasađeno cvijeće u obliku leptira ispred škole (2018. god.), uređenje škole i njezinog okoliša – obojene ploče ispod prozora na prednjoj strani škole te bočni ulaz, uređen glavni ulaz, posađeno cvijeće, sređen pacij, učionica na otvorenom te dnevni boravak na otvorenom (2019. god.) , akcija „72 sata bez kompromisa“ –uređivanje okoliša škole (2019. god.), humanitarni božićni sajam „Pokloni, zamijeni“ – učenici, učitelji, roditelji donirali odjevne predmete, obuću, igračke itd. (2019. god.)

Slika 122 „Školonteri“ u akciji

- Promocija zbirke pjesama „Cvrčkova pjesma“ učenika 3. b razreda, izdavač Alfa (2019. god.);, voditelj Željka Žugaj

Slika 123 Promocija zbirke pjesama

- „Zbornik – Digitalno pismo iz daljine mojoj Osnovnoj školi „Braća Bobetko“ Sisak (2019./2020. god.) – dokumentacija nastave na daljinu od 16. ožujka do 10. lipnja 2020. god.; <https://sway.office.com/YR5IO5DfeWXt5GHY?ref=Link&loc=play>
- Svečanost dodjele certifikata „Healthy Meal standard –a“ – 16. studenoga 2019. god., prvi sustav u svijetu koji stvara uvjete za pravilnu prehranu prilagođenu svim potrebama svojih korisnika, grad Sisak – prvi grad zdrave dječje prehrane u Hrvatskoj Ovo je snažna i dugoročna inicijativa da se napravi svojevrstan pokret dječjeg zdravlja u RH. U našoj školi u ožujku 2018. god., održana su predavanja za djelatnike škole o zdravoj i pravilnoj prehrani. Predavanje je održala Diana Gluhak, magistra nutricionizma i pokretačica inicijative i jamstvenog žiga Healthy Maeal Standard

Slika 124 Dodjela certifikata Healty meal

Izvanučionička nastava realizirana je prema Školskom kurikulumu i uz prethodnu suglasnost roditelja te je ostvarena kroz različite oblike; nastavne posjete, nastava u prirodi, izleti i terenska nastava.

- Izvanučionička nastava:
 - 4. razredi: Medulin – 2000./2001., 2001./2002.
Novi Vinodolski – 2002./2003.
Petrčani – 2003./2004., 2004./2005., 2005./2006., 2006./2007., 2007./2008.,
2010./2011.
Zadar – 2015./2016.
- Višednevni izlet:
 - 7. razredi: Dubrovnik –2000./2001. , 2001./2002.
Rab – 2002./2003., 2003./2004., 2004./2005., 2005./2006.
Istra – 2012./2013., 2015./2016.
- Jednodnevni izleti:
 - 2003./2004. god. – Eko selo Samobor, dvorci Hrvatskog Zagorja, Plitvička jezera,
Požega i Đakovo
 - 2007./2008. – 2015./2016. – svi razredni odjeli išli su na jednodnevne izlete
 - 2012./2013. – Trakošćan –Marija Bistrica, Zagreb

- Terenska nastava:

2016./2017. – Zagreb – 1. raz., Ključić Brdo – 2. raz., Divlje vode Samobor – 3. raz., Hrvatsko zagorje, Krapina, Trakošćan – 4. raz., Varaždin, Krapina – 5. i 6. raz., Krapinske toplice, Oroslavje – 7. i 8. raz.

2017./2018. – Hrvatski Čuntić – 2. i 3. raz., Lonjsko Polje – 4. raz., Plitvička jezera – 5. i 6. raz., Advent u Zagrebu – 6. i 7. raz., „Posjet učenika osmih razreda Vukovaru“, Krapje – 8. raz.

2018./2019. – ZOO Zagreb – 1. raz., Divlje vode Samobor, Ključić brdo „Zagreb – 2. raz., Dvorci Hrvatskog Zagorja, Moslavačka priča, Lonjsko polje – 3. raz., „ Interliber „Zagreb, Baška „11 stoljeća nezaborava“, Zagreb – 5. raz., Zagreb, Tehnički muzej, Park znanosti – 6. raz., „Posjet učenika osmih razreda Vukovaru“ – 8. raz.

2019./2020. – „Posjet učenika osmih razreda Vukovaru“, Zagreb – 8. raz.
- Ljetovanje u Zaostrogu

Slika 125 Odmaralište Zaostrog

12. –18. 8. 2017. – 23 učenika 5. i 6. razreda; besplatno ljetovanje u organizaciji grada Siska; voditeljica učenika Ivana Šimanović, prof. povijesti
20. –27. 8. 2018. – 17 učenika, voditeljica Ivana Bušić, prof. povijesti
24. 6. 2019. –1. 7. 2019. – 4. razredi – ljetovanje učenika u organizaciji Grada Siska
24. 8. –31. 8. 2020. – 4. razredi u organizaciji Grada Siska
5. – 12. 7. 2021.- 4. razredi u organizaciji Grada Siska

- Školska ekskurzija:

2017./2018. – Pula, NP Brijuni, Poreč, Rovinj – 7. i 8. raz.

Aktivnosti i postignuća učenika

2000./2001.:

846 učenika: razredna nastava – 188 odličan uspjeh, 124 vrlo dobar, 73 dobar, 12 dovoljan; predmetna nastava – 139 odličan uspjeh, 144 vrlo dobar, 125 dobar, 12 dovoljan

2001./2002.:

820 učenika –razredna nastava – 184 odličan uspjeh, 113 vrlo dobar, 71 dobar, 4 dovoljan;
predmetna nastava – 143 odličan uspjeh, 158 vrlo dobar, 107 dobar, 9 dovoljan

Državno natjecanje:

- Geografija – Bojan Pejić
- Elektronika – Juraj Knežević, Haris Kovačević
- Vožnja robotskih kolica – Tomislav Beti i Domagoj Beti
- Prometna tehnika – Mario Cerovski

2002./2003.:

809 učenika: razredna nastava – 198 odličan uspjeh, 115 vrlo dobar, 53 dobar, 11 dovoljan;
predmetna nastava – 137 odličan uspjeh, 136 vrlo dobar, 135 dobar, 25 dovoljan

Državno natjecanje Mladih tehničara: Vožnja robotskih kolica – Borna Brozović

2003./2004.:

Državno natjecanje:

- Hrvatski školski susret LiDraNo 2004.- Krešimir Beti
- Mladi tehničari - Prometna tehnika – Saša Opačić
- Robotika – Marko Čipor
- Graditeljstvo – Robert Miani

2004./2005.:

Državna natjecanja:

- Hrvatska školska smotra LiDraNo 2005.- Marin Kos
- Državno natjecanje mladih tehničara – Prometna tehnika – Saša Opačić
- Računalom vođeni roboti – Luka Stržić

2005./2006.:

Državno natjecanje:

- Hrvatska školska smotra LiDraNo 2006.- Ana Jaserman
- Mladi tehničari - Robotika – Marko Čipor

2006./2007.:

Učenica generacije: Mija Juričić

Državna natjecanja :

- Mladi tehničari – Robotika - Marko Čipor
- Biologija- Bruno Božić

2007./2008.:

Državna natjecanja:

- Engleski jezik- Bruno Božić
- Biologija- Bruno Božić
- Hrvatska školska smotra LiDraNo 2008.

2008./2009.:

Državna natjecanja:

- Mladi tehničari – Robotika - Sven Herceg
- Državno prvenstvo sportskih disciplina – plivanje, mali nogomet i atletika

2009./2010.:

Državno natjecanje:

- Hrvatska školska smotra LiDraNo 2010.- Josip Crneković

2010./2011.:

Učenica generacije: Ivona Komosar

Državno natjecanje:

- Robotika
- Učenik 7. razreda Marin Kos dva puta predstavljao Sisak na državnom Lidranu. Prvu, i to Plavu pjesmu, napisao je već na početku školovanja i izdao svoju ukoričenu zbirku sa 24 kratke pjesme, popraćene Marinovim portretima i nosačem zvuka „Ovo sam ja, Marin“

Slika 126 Marin i Zijah Sokolović

Slika 127 Naslovnica zbirke

2011./2012.:

Učenik generacije: Sebastijan Vuković

Državno natjecanje: Mladi tehničari – Strojarske konstrukcije – Azra Šarčević

2012./2013.:

Učenica generacije: Azra Šarčević

Učenice Azra Šarčević i Nikolina Laktašić – sudionice završne konferencije projekta SECEL u Dubrovniku

Državno natjecanje mladih tehničara – Robotsko spašavanje žrtve – Anel Dedić

2013./2014.:

Učenica generacije: Josipa Somrak Martinčić, učenik generacije – Patrik Skender

Državno prvenstvo u odbojci Školskih sportskih društava Republike Hrvatske – muška ekipa odbojkaša – srebrna medalja

- Hrvatski školski sportski savez Igram, pišem, lajkam – Petra Ivančić pratila kao novinar fotoreporter Državna natjecanja u Poreču od 2014. do danas
- Nagrada za najbolju fotografiju od Hrvatskog školskog sportskog saveza dobila Petra Ivančić

Slika 128 Osvajači srebrne medalje s ravnateljicom i pedagoginjom u školi

2014./2015.:

Učenica generacije: Eva Bakrač

Međunarodni projekt SEECCEL – učenici 3.a i 3.b razrednog odjela te učenici 4.a i 4.c razrednog odjela

2015./2016.:

Učenica generacije: Sofija Krotin

Državno natjecanje: Islamski vjeronauk – Nejla Vilić

- Igram, pišem, lajkam – Petra Ivančić

Završna konferencija SEECEL –a u Šibeniku – učenica Elena Čizmić predstavljala našu školu
2016./2017.:

Učenica generacije: Nika Veža, učenik generacije – Lovro Batinjanin

Najbolji sportaši škole: Sejla Dizdarević i Mateo Ražić

Državna natjecanja:

- Robotika – Lovre Batinjan
- „Čitanjem do zvijezda“ – Ena Kurbegović, Elena Čizmić, Dora Ćosić
- Islamski vjeronauk – Blerona Muhadri, Nejla Vilić, Ena Kurbegović
- Igram, pišem, lajkam – Nika Veža i Petra Ivančić
- Robo kup – Lovre Batinjan

2017./2018.:

Učenica generacije: Elena Čizmić, učenik generacije – Ivan Kraker

Državna natjecanja:

- Robotika – Lovro Hadžić
- Islamski vjeronauk – Nejla Vilić, Harun Škorić, Blerona Muhadri, Mirza Malkić, Deni Baltić, Alan Lugonić
- Svemirski Oscar – bivši učenik naše škole Luka Stričić (24) dobitnik Svemirskog Oscara koji mu je u estonskom glavnom gardu Tallinnu na Europskom svemirskom tjednu 7. studenoga 2017. uručila Europska komisija i Inovacijska mreža za satelitsku navigaciju (ESNC)

Slika 129 Dodjela Svemirskog Oscara

- **2018./2019.:**

Učenica generacije: Gabrijela Jozić, učenik generacije Lovro Hadžić

Državna natjecanja:

- RoboCup Junior Zagreb Open – kategorija On Stage – 1. mjesto. – plasman na svjetsko natjecanje u Australiju, RoboCup Junior Sydney, od 2. do 7. 7. 2019. – Ema i Sara Tatić, Sara Terman i Gabrijela Jozić

Slika 130 dodjela priznanja Grada Siska

Slika 131 Doček na aerodromu

- Robotika – Lovro Hadžić

Slika 132 Harun Škorić i mentorica Amila Škorić

- Islamski vjeronauk – Harun Škorić – osvojeno prvo mjesto, nagrađen Oskarom znanja, Blerona Muhadri, Arbenita Muhadri, Nejla Vilić, Dino Kurbegović, Melisa Bajrić, Hana Tatarević. Mentorica Amila Škorić

2019./2020.:

Učenice generacije: Blerona Muhadri i Nea Buinac, učenik generacije Antonio Ivančić

Natjecanja:

- Dabar – međunarodno natjecanje iz informatike i računalnog razmišljanja u RH – učenici 3.,4.,5.,6.,7.i 8.razreda
- Robotika – osvojen plasman na European RoboCupJunior Guimaraes 2020. god. u Portugalu – zbog COVID –a otkazan
- Islamski vjeronauk –Emin Škorić – osvojeno prvo mjesto, nagrađen Oskarom znanja, Zahida Mohammad

Slika 133 Emin Škorić dobitnik Oskara znanja

2020./2021.:

Učenica generacije: Arbenita Muhadri, učenik generacije Harun Škorić

Državna natjecanja:

- Islamski vjeronauk: Emin Škorić, Zahida Mohammad

Aktualnosti i briga za učenike romske nacionalne manjine

U našoj školi je značajan broj učenika iz romskog naselja Capraške Poljane. Tijekom godina provodila se edukacija Roma vezano za socijalizaciju i integraciju u školski sustav.

Školske godine 2004./2005. učiteljice prvog razreda ukazale su na problem u radu tijekom nastavne godine učenika iz romskog naselja. Ukazuju na osnovne socijalne, higijenske, kulturne vještine i navike. Obaviješten je Upravni odjel za društvene djelatnosti u Gradu Sisku, Županija, Zavod za školstvo RH, resorno ministarstvo. Dan je prijedlog organizirati predškolski oblik rada s romskom djecom u trajanju najmanje godinu do dvije prije polaska u školu.

Školske godine 2006./2007. nastavljena je suradnja sa Zavodom za školstvo i resornim ministarstvom. U listopadu 2006. god., na inicijativu učitelja razredne nastave, ravnateljica je pozvala više savjetnice za razrednu nastavu Zavoda za školstvo RH u savjetodavni posjet i razmjenu iskustava po pitanju učenika romske zajednice i njihove što bolje prilagodbe za život i rad u razrednoj sredini.

Školske godine 2008./2009. stručno usavršavanje učitelja razredne nastave u organizaciji AZOO-a u Zagrebu. Naziv stručnog skupa: Pristupačnije i kvalitetnije obrazovanje Roma; teme skupa: Nacionalni program za Rome i Akcijski plan desetljeća za uključivanje Roma, Život i kultura Roma, Posebnost ovladavanja hrvatskim jezikom kao drugim jezikom te Suradnja s roditeljima i zajednicom.

Od šk. god. 2010./2011. učenicima romske zajednice u radu pomaže romski pomagač Marijan Nikolić, koji radi na određeno nepuno radno vrijeme, a sredstva za njegov rad osigurava Grad Sisak.

Školske godine 2014./2015. škola je partner u Projektu „Krenimo zajedno“. Nositelj projekta je UNICEF i Pučko otvoreno učilište „Korak po korak“. 18 učitelja, stručna suradnica pedagoginja i romski pomagač sudjelovali su u programu edukacije kroz radionice i terensku nastavu – Živjeti različitosti – obrazovanje za socijalnu inkluziju. 4 učitelja, pedagoginja i romski pomagač educirani su za voditelje radionica koje su provodili s roditeljima i djecom (uglavnom Romima koji nisu polazili program male škole).

Publikaciju “Kako su dva grada rasla sa svojim najmlađima, primjeri dobre prakse i smjernice o uključivanju ranjivih skupina djece u predškolski odgoj i obrazovanje za donositelje odluka u gradovima i općinama” raspisao je UNICEF-ov tim djelatnika i suradnika na temelju aktivnosti provedenih u Slavonskom Brodu i Sisku, u kojima su sudjelovali brojni pojedinci, institucije i organizacije. Sudjelovale su Refika Omerćehaić i Karolina Čutuk.

U suradnji s Gradom Siskom škola je sudjelovala u projektu Sisačka šarena inkluzija od veljače do rujna 2017. god. U okviru projekta i uz suradnju Pučkog otvorenog učilišta „Korak po korak“ i dječjeg vrtića DV Sisak Stari, na razini škole odrađeno je 15 radionica Poticajnog roditeljstva. Cilj radionica – pomoć roditeljima iz socijalno depriviranih skupina pripremiti djecu za uspješno uključivanje u osnovnoškolsko obrazovanje. Voditeljice radionica su Refika Omerćehaić, Svjetlana Balen, Ines Baleta i Ana Uzelac, koordinatorica Marina Karapandžić, pedagoginja. 19. svibnja 2017. god. školu su posjetili učenici Romi iz OŠ Hugo Badalić iz Slavonskog Broda. Sanja Brajković, ravnateljica Pučkog otvorenog učilišta Korak po korak iz Zagreba, održala radionicu o integraciji Roma u škole.

13. prosinca 2017. god. u prostoru škole organiziran je sastanak s predstavnicima Saveza Roma u RH „Kali Sara“, saborskim zastupnikom Veljkom Kajtazijem, predstavnicima OŠ „Braća Bobetko“ Sisak, roditeljima i učenicima romske nacionalne manjine. Tema sastanka je bio odgoj i obrazovanje učenika romske nacionalne manjine te uspješnost nastavka obrazovanja u srednjoj školi

Šk. god. 2019./2020. učenici romske nacionalne manjine dobili su od Ministarstva znanosti i obrazovanja tablete, koje su koristili za nastavu. Tableti su nabavljeni iz EU fondova u sklopu projekta Škola za život.

Slika 134 sastanak sa Saborskim zastupnikom

Slika 135 Posjet Zagrebu

Slika 136 Poticajno roditeljstvo

- **Uređenje školskog prostora**

2000. – 2017. god.:

- tijekom ljetnih praznika obojane su učionice i ostali prostori škole
- izmijenjene su dotrajale školske ploče

- učionice su opremljene novim klupama i stolcima
- popunjavan je knjižni fond
- nabavljana su nastavna sredstva i pomagala
- ravnateljica i stručni suradnici dobili su računala (šk. god. 2000./2001.)
- izmijenjena je vanjska stolarija
- nabavljena je informatička oprema, kamera, projektor, fotokopirni stroj
- kupljeno je računalo u kabinet razredne nastave i u kabinet učitelja tjelesne i zdravstvene kulture (šk. god. 2002./2003.)
- donacija 9 računala od resornog ministarstva (šk. god. 2002./2003.)
- škola dobiva kosi krov (šk. god. 2002./2003.)
- postavljeni klima uređaji u zbornici, knjižnici, učionici informatike i u uredima (šk. god. 2003./2004.)
- učionica informatike opremljena s dva nova računala (šk. god. 2003./2004.)
- izmijenjena su dvojna ulazna vrata škole (šk. god. 2004./2005.)
- izgrađene su dvije prilazne rampe za invalide (šk. god. 2004./2005.)
- postavljena plazma u školskom holu (šk. god. 2005./2006.)
- postavljena podna podloga u učionici kemije (šk. god. 2005./2006.)
- školska knjižnica opremljena s još dva računala s pristupom na Internet (šk. god. 2006./2007.)
- postavljeni zastori na prozore učionica
- obnovljene podne obloge u 4 učionice (šk. god. 2006./2007.)
- uređeni sanitarni čvorovi za učenike (šk. god. 2007./2008.)
- uređen sanitarni čvor za učenike s invaliditetom (šk. god. 2007./2008.)
- započeli radovi na izmjeni dijela stolarije na školskoj zgradi (šk. god. 2007./2008.)
- uređenje sanitarnog čvora za učitelje i ostale radnike (šk. god. 2008./ 2009.)
- postavljena nova vrata na 17 prostorija (šk. god. 2009./2010.)
- izmijenjena su sva grijača tijela u školskoj zgradi (šk. god. 2010./2011.)
- tijekom ljetnih praznika 2016.god. izvršene su sve pripreme za otvaranje produženog boravka u šk. god. 2016./2017.

2017. –2021. god.:

- uveden Internet i postavljeni projektori u sve učionice
- Grad Sisak nabavio 25 laptopa za učionice

- veliko pospremanje škole
- uređena zbornica; postavljeno računalo, fotokopirni stroj i telefon, postavljen aparat za kavu
- uređeni su uredi ravnateljice, tajništva i računovodstva
- u holu škole napravljena je blagovaonica za 200 učenika
- u prosincu 2017. god. započela je obnova školske kuhinje
- obnovljena učionica informatike (šk. god. 2018./2019.)
- postavljene pametne ploče u nekoliko učionica (šk. god. 2018./2019.)
- program Školontiranje; donacija alata i materijala za izradu sjenice
- donacija Hrvatske kontrole zračne plovidbe; namještaj za učionice i kabinete, 7 računala
- sanacija dijela krovišta iznad kuhinje, učionice glazbene kulture i fizike
- promijenjena ulazna vrata na glavnom ulazu u školu. Postavljen laminat u Centru igre i učionici broj 24; postavljene biste braće Bobetko na glavnom ulazu u školu

Slika 137 Biste braće Bobetko

Školska kuhinja

Slika 138 Školska kuhinja

Informatika

Slika 139 Učionice informatike

Centar igre

Slika 140 Centar igre

Učionice

Slika 141 Učionice

Produženi boravak

Slika 142 Prostor produženog boravka

- **Reforme u školstvu**

Školske godine 2006/2007. počinje se primjenjivati Hrvatski nacionalni obrazovni program (HNOS). Primjenjuje se u svim školama RH. Učitelji se educiraju putem seminara i stručnih vijeća.

Školske godine 2019./2020. počinje se primjenjivati Škola za život u svim osnovnim školama u 1. razredima, 5. raz. i stem području u 7. raz. (biologija, kemija, fizika). Ministrica znanosti i obrazovanja u to vrijeme je Blaženka Divjak. Velika pažnja posvećivana je opremanju škole, tehnike, didaktičkih materijala i lektire. Osigurana su sredstva iz EU fondova.

Školska godina 2019./2020.

Nastavna godina započela je 9. rujna 2019., a završila 26. lipnja 2020. god. Obilježile su je cirkularni štrajk i COVID-19 pandemija.

Prvi put u povijesti održan je Cirkularni štrajk – prvi dan štrajkale su osnovne, srednje škole i fakulteti u RH, a ostale dane su se u ciklusima ponavljale županije u štrajku. Od 10. 10. –3. 12. 2019. nije se održavala nastava. Nastavna godina produžena je do 26. 6. zbog nadoknade neodržanih nastavnih sati.

Zbog epidemije Covid 19 nastava se održavala on line – putem interneta u virtualnim učionicama na društvenoj mreži Carnet Yammer – alat Offica 365.

Za učenike nižih razreda nastava je organizirana na HRT3 programu, dok je za učenike predmetne nastave organizirana putem virtualnih razreda na Yammeru.

Organizirana je on line edukacija učitelja na Loomenu te su dobivali značke.

Prošle školske godine počela je eksperimentalno Škola za život u nekim školama, a ove šk.

Slika 143 Naslovnica Zbornika

god. Škola za život počela je u svim osnovnim školama.

Sve aktivnosti tijekom on line nastave zabilježene su na web stranici škole

<https://sway.office.com/YR5IO5DfeWXt5GHy?ref=Link&loc=play> , pod nazivom „Zbornik – Digitalno pismo mojoj

Osnovnoj školi „Braća Bobetko“ Sisak.

Škola je dobila oko 80 000, 00 kn od Ministarstva znanosti i obrazovanja kroz dvije godine za nastavna sredstva i pomagala u sklopu projekta Škola za život.

Tijekom šk. god. bilo je 17 učenika azilantata iz Sirije koji su bili integrirani u razredne odjela, a dopunsku nastavu iz hrvatskog jezika s njima je radila učiteljica Ivana Bašić.

Školska godina 2020./2021.

Nastavna godina započela je 7. rujna 2020. godine, a završila 18. lipnja 2021. godine. Obilježile su je COVID-19 pandemija te potres.

Učiteljice naše škole Jasminka Gerin, Vesna Majdandžić i Iva Krznarić bile su aktivne sudionice radne skupine Kurikuluma Škole za život (2019./2020.) te i- nastave (2020./2021.). Cilj Radne skupine bio je pomoći učiteljima snimanjem video lekcija za on live nastavu.

Već drugu školsku godinu radi se u otežanim uvjetima pod posebnim epidemiološkim mjerama koje je propisalo HZZJZ i po Protokolu postupanja škole u uvjetima povezanim s COVID-19 pandemijom.

Radilo se u dvije smjene, iz učionica se uklonio višak namještaja kako bi bio razmak između svakog učenika najmanje 2 m. Svaki učenik je sjedio sam u klupi, nije bilo zvona. Učenici nisu trebali nositi zaštitne maske, dok su ih učitelji nosili. Predmetna nastava nije imala kabinetsku nastavu, već je svaki razred bio u jednoj učionici. Učenici su jeli u učionicama, hrana im je servirana ispred učionica u gastro posudama. Ulazili su na 4 ulaza u školu, prije ulaska u školu dezinficirali su ruke i mjerili temperaturu te ju zapisivali svaki dan. U slučaju da je učenik ili djelatnik došao u školu s temperaturom (iznad 37,2 Celzijeva stupnja) stručna služba koja je bila zadužena za izolaciju učenika, odvela je učenika u sobu za izolaciju, na sebe je stavljala vizir, masku, jednokratnu pregaču, rukavice, izmjerila učeniku klasičnim toplomjerom temperaturu, pozvala roditelje i dijete je pušteno kući u pratnji roditelja i obavezno je moralo otići liječniku i napraviti test na Covid.

Predmetna nastava bila je on line putem Yammer aplikacije od 19. 11. do 30. 11. 2020. i od 7. 12. do 23. 12. 2020. godine. Učenici 3a bili su on line od 13. 11. do 19. 11. 2020. godine, 3c od 7. 12. do 11. 12. 2020. godine, 2a od 11. 12. do 20.12. 2020. godine. Ostali razredi radili su cijelo vrijeme u školi. Pojedini učitelji i učenici su bili u samoizolaciji. Jedan veći dio učitelja iz predmetne nastave, stručna služba i manji dio učitelja razredne nastave preboljeli su COVID-19.

29. prosinca 2021. u 12,19 sati, dogodio se potres u našem gradu, jačine 6.2 prema Richteru. U našoj su školi bile manje materijalne štete i škola je dobila bijelu naljepnicu. Nažalost, djelovanjem naknadnih potresa, nastale su manje pukotine u svim učionicama i na stropu u hodnicima u starijem dijelu škole. U Gradu Sisku bile su velike materijalne štete. Jedan dio učenika ostao je bez svog doma, manjem dijelu učitelja i zaposlenika također su stradali domovi. Neki učenici privremeno su smješteni u kontejnerima.

Zbog potresa je drugo polugodište počelo 2 tjedna kasnije nego što je bilo planirano, 1. veljače. Vlada je proglasila katastrofu tako da su svi zaposlenici dobili još 10 slobodnih radnih dana + 5 dana prema kolektivnom ugovoru .

Nakon potresa su u našu školu došli i učenici Osnovne škole Galdovo. Radilo se u dvije smjene.

Zbog epidemioloških mjera i nedostatka prostora, hol škole se koristio za izbornu nastavu. Nije bilo zvona, učenici su sve predmete imali u jednoj učionici, osim nastave informatike i tjelesne i zdravstvene kulture.

Donacije

2018. i 2019. godine dobili smo od Hrvatske kontrole zračne plovidbe veliku donaciju korištenih radnih stolova, radnih stolica, ormara, 7 laptopa i 7 All in one računala.

Slika 144 Doniran namještaj

TIKA Turska razvojna agencija donirala je 420 garderobnih ormarića za učenike koji su postavljeni u holu škole

Slika 145 Garderobni ormarići

Carnet je u školu postavio novu optičku mrežu i uspostavio WI-FI mrežu u cijeloj školi.

Svi su učitelji i stručni suradnici dobili laptopa od Carneta za osobnu upotrebu. Učenici od 5. do 8. razreda dobili su od Carneta tablete, a učenici nižih razreda 5 tableta po odjeljenju.

Donacija INE u iznosu 10.000,00 kn za informatiku. Nabavljena oprema za robotiku. Laptop, kamera, Lego set za robotiku, miševi za programiranje.

- **Događanja u okruženju škole**

- 19. svibnja 2017. god. svečano otvoreni obnovljeni vanjski bazeni u Capragu
- Novouređeno zatvoreno klizalište Zibel – Ledena dvorana – veljača 2018. god. – grad Sisak organizirao je obuku klizanja za učenike 2. razreda
- 2018. god. Grad Sisak preuzeo od Eklate upravljanje odmaralištem u Zaostrogu i organizirao besplatna ljetovanja našim učenicima
- Od studenog 2018. do svibnja 2019. god. u prostorima naše škole u Centru igre smješteno je oko 80 djece iz vrtića Bubamara zbog požara u njihovim objektima.
- Ljetni boravak 2021. god. – naša škola kao domaćin svim učenicima grada Siska tijekom ljetnih praznika; organizirano je plivanje na otvorenom bazenu, te niz drugih aktivnosti u suradnji sa ŠRC –om, Gradskim muzejom, Gradskom dječjom knjižnicom, Centrom igre i knjižnicom igračaka te informatičarkama naše škole Jasminkom Gerin i Vesnom Majdandžić
- 29. prosinca 2021. u 12,19 sati dogodio se potres u našem gradu jačine 6.2 prema Richteru. U Gradu Sisku bile su velike materijalne štete. U neposrednoj blizini škole „pete zgrade“ su dobile crvenu naljepnicu i 150 obitelji je ostalo bez svog doma. Zbog većih oštećenja još uvijek ne rade dvije pošte, jedna u neposrednoj blizini škole, druga u centru grada, Gradska vijećnica, zgrada Županije, Medicinski centar, Mali kaptol, Dom kulture, Kazalište 21, Zgrada RBA, bivša zgrada JNA, bolnica, katedrala, zgrada Hrvatske gospodarske komore, Gimnazija Sisak, Ekonomska škola i Osnovna škola Ivana Kukuljevića, željeznička stanica, velik dio kuća u strogom centru grada. Srušeni su dimnjaci skoro na svim kućama i zgradama. Nakon potresa velik broj vatrogasaca, volontera, HGS služba, alpinisti, vojska, uklanjali su porušene dimnjake s krovova, čistili crijepove i ulice od ostataka urušenih objekata.

- Zaposlenici škole 18. listopada 2021.:

Karolina Čutuk, Sanja Freiburger, Matea Pelikan, Željka Mikić Kraker, Irena Horvat, Dolores Novak, Svjetlana Bazina, Sanja Svjetličić. Antonela Mikulić, Iva Mačešić, Željka Žugaj, Dajana Vuković, Refika Omerćehaić, Maja Juričić, Ines Baleta, Ana Uzelac, Ljubica Mačak, Vesna Mileković, Ana Prša Kovačević, Zvezdana Bursać, Katarina Dobrenić, Igor Kljaić, Sanja Kukurić, Ante Krpan, Katarina Ahel, Svjetlana

Balen, Iva Krznarić, Ivana Fukat, Lidija Hemen Uzelac, Renata Pavlović, Mihael Mikić, Roberta Jakovović, Monika Golub, Ivana Božić Uzelac, Hrvoje Drvodelić, Ivana Bušić, Slađana Smičibrada, Jasminka Gerin, Marina Cerovski, Vesna Majdandžić, Ivona Šakić, Emir Trklja, Darijo Radoš, Marica Šterle, Snježana Juras Pokasić, Amila Škorić, Nataša Happ Tomić, Dalibor Ondrušek, Goran Krnjaić, Suzana Brkić, Ljuba Dedić, Ljiljana Liković, Ranka Pleše, Mirna Brnad, Gordana Malović, Slađana Cavrić, Dino Andreić, Marjan Nikolić, Slaven Horkaš, Lidija Vasiljević, Sara Peternel, Kristijan Freiburger, Dolores Pavlović, Esmiralda Juzbašić, Natalija Nikolić, Renata Ivančić Dolić, Lahorka Ćorić, Pamela Pavlica Kukić, Jasminka Luketić Domitrović, Mateja Žagar, Marijana Ostić, Darija Marjanović, Nikica Miložica, Višnjica Rožanković.

POGOVOR

Sto godina je dugi vremenski period kojem se mnogo toga događa, mijenja, proživi. Mijenjaju se ljudi, djeca odrastaju, mijenjaju se školski programi, stare navike zamjenjuju nove i veliki dio života postaje povijest, a Osnovna škola „Braća Bobetko“ Sisak je doista imala bogatu, burnu i nadasve zanimljivu povijest od početaka do danas. I tu nije kraj, život se nastavlja, vrijeme neumoljivo teče, generacije se izmjenjuju...

S ponosom ističemo kako je divno biti član kolektiva ove škole, ispisivati nove stranice u njenom životu i jednom, opet za sto godina, postati tračak uspomene na stara prašna vremena budućim generacijama.

Sanja Kukurić, prof.

